

4th November 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நமது மாநிலத்தில் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளை நிறுவுவதிலும் அவற்றை விரிவுபடுத்துவதிலும் அரசாங்கம் நல்ல முறையில் ஊக்கம் அளித்து வருகிறது. மூன்றாவது திட்டகால அளவில் கூட்டுறவுத் துறையில் நிறுவப்பட்டுள்ள சர்க்கரை ஆலைகளில் பிழியும் திறன் நாள் ஒன்றுக்கு 2,500 டன்னிலிருந்து 3,500 டன் அளவிற்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. நான்காம் திட்டகாலத்தில், இச் சர்க்கரை ஆலைகள் மேலும் விரிவுபடுத்துவதற்கேற்ற நிலையை எய்தியுள்ளன. வட ஆற்காடு கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை தனது அன்றாட பிழியும் திறனை crushing capacity 800 டன்னிலிருந்து 1,250 டன் அளவிற்கு உயர்த்த உத்தேசித்துள்ளது. அந்த ஆலையின் பங்கு மூலதனத்திற்கு 7.5 லட்சம் ரூபாய் மதவிலை செய்வதற்காக இந்தத் துணை மானிய மதிப்பீடுகளில் நிதி வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

கோயம்புத்தூரிலுள்ள புதிய மருத்துவக் கல்லூரிக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காகவும் இத் துணை மானியக் கோரிக்கைகளில் 10 லட்சம் ரூபாய் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மருத்துவர்களை உருவாக்குவதற்கான வசதிகளைப் பெருக்கும் பணியில், கோயம்புத்தூரில் நிறுவப்பட்டுள்ள புதிய மருத்துவக் கல்லூரி ஒரு முக்கிய கட்டத்தைக் குறிக்கிறது. மூன்றாம் திட்டத்தின் தொடக்கத்தில் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் ஆண்டு தோறும் 600 மாணவர்களை மட்டுமே சேர்த்துக்கொள்ள வாய்ப்பு இருந்தது. நடப்பு ஆண்டில் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேர்த்துக்கொள்ளும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை 1,075-ஆக உயர்த்தியுள்ளோம். இவற்றால், வரும் ஆண்டுகளில் கிராமப் பகுதிகளில் மருத்துவ உதவிக்குரிய வசதிகளை மேன்மேலும் பெருக்க முடியும். மற்றும், தொழிலாளர் அரசாங்க இன்ஸ்பூரன்ஸ் திட்டத்தின் பகுதியாக தொழில் துறையில் தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவ வசதிகளை மேலும் உயர்த்துவதிலும் நாம் மிக முன்னேறி யிருக்கிறோம். இன்ஸ்பூர் செய்து கொண்ட தொழிலாளர்களின் குடும்பத்தினருக்கு மருத்துவ உதவிகளை ஆண்டுதோறும் 50 லட்சம் ரூபாய் உத்தேசச் செலவில், விரிவுபடுத்துவதற்காக தற்போதைய துணை மானியக் கோரிக்கைகளில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இச் செலவில் மாநில அரசாங்கத்தின் பங்கு ஏறக்குறைய ஏழில் ஒன்றாகும். எஞ்சியச் செலவைத் தொழிலாளர் இன்ஸ்பூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஏற்கும்.

இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள மற்ற கிட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், சிறப்பான விளக்கம் எதுவும் தேவையில்லையெனக் கூறி, இத் துணை மதிப்பீடுகளை இம் மன்றம் ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

VII.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS PRIVATE EDUCATIONAL INSTITUTIONS (REGULATION) BILL, 1966 (L.A. BILL NO. 14 OF 1966).

Mr. DEPUTY SPEAKER : Now we will take up clause-by-clause consideration of the Bill.

[4th November 1966]

Clause 2.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That clause 2 do stand part of the Bill.”

SRI S. MADHAVAN: Sir, I move the following amendment:—

‘In sub-clause (c) of clause 2 in line 2 insert the following words after the words “or other authority” and before the words “authorised by the Government”—

“not below the rank of the District Educational Officer”.’

SRI T. P. ALAGAMUTHU: Sir, I second the amendment.

MR. DEPUTY SPEAKER: Now the clause and the amendment are before the House for discussion.

* திரு. செ. மாதவன்: கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இரண்டாவது பிரிவிற்ரு “authority authorised by the Government” என்ற டெபனிஷன் இருக்கிறது. இந்த டெபனிஷனுக்கு ஒரு விளக்கம் கோருவதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத் தைத் தந்திருக்கிறேன். பொதுவாக ‘அத்தாரிட்டி’ என்று போட்டுவிட்டால் சாதாரணமாகப் பள்ளிக்கூடங்கள் என்றால் டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் ஸ்கூல்லிலிருந்து டி.ஈ.ஓ. டிவிஷனல் இன்ஸ்பெக்டர் இவர்கள் எல்லாம் பார்க்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தக்கூடிய கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வகுப்பிற்கும் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அதிகாரி யார் என்பதைத் தெரிவாகச் சட்டத்தில் கூறிவிட்டால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். பல சட்டங்களில் இந்த அதிகாரிகளைப்பற்றி போடும்போது உதாரணமாக, ‘not below the rank of Deputy Tahsildar or R.D.O.’ என்று போடுகிறோம். அதேபோல் இதிலும் விளக்கமாக ‘not below the rank of the District Educational Officers’ என்று போட்டு, டி.ஈ.ஓ.க்குக் குறைவான அந்தஸ்து உள்ளவர்கள் இந்த மேற்பார்வை பார்ப்பதற்காக இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் என் கருத்து. ஆகவே, இதை சேர்த்துக்கொள்ளும்படி கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன்: இந்தத் திருத்தத்தில் ‘காம்பிடுன்ட் அத்தாரிட்டி’ என்பதில் ‘not below the rank of the District Educational Officer’ என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ‘ஆதரைஸ்ட் காம்பிடுன்ட் அத்தாரிட்டி’ யார் என்பது எல்லாம் செய்யும் போது தீர்மானிக்கப்படலாம். ஆனால், இந்தத் திருத்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் பொருளை நானும் வரவேற்கிறேன். ‘காம்பிடுன்ட் அத்தாரிட்டி’ முக்கியமான ஆளாக இருக்க வேண்டும். இப்போது டி.ஈ.ஓ. என்று போட்டிருப்பது கூடப் போதாது. அதற்கு மேற்பட்ட வகையில், டிவிஷனல் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல்ஸ் என்கிற அளவிலுள்ள அதிகாரியாகவாவது இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். எனென்றால் இந்த அதிகாரிக்கு பல அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எந்த நிலையிலும் இந்த அதிகாரங்கள் எல்லாம் துஷ்பிரயோகம் செய்யாத அளவில்

4th November 1966] [திரு. வை. சங்கரன்]

பார்த்துக் கொள்ளக்கூடிய பொறுப்புடையவர் பெரிய அதிகாரியாக இருக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில் இதற்குத் தனியாக அமென்ட்மென்ட் தேவையா என்பது சந்தேகம். ரூல்ஸ் போடும் போது அதில் தீர்மானித்துவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக 'காம்பிடுன்ட் அத்தாரிட்டி' என்று போடும்போது 'உயர்ந்த நிலையிலுள்ள அதிகாரியாக டி.ஈ.ஓ. அளவுக்கு மேற்பட்டு டிவிஷனல் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல்ஸ் என்கிற அளவிலாவது போட வேண்டும். கண்டிப்பாக இதை ரூல்ஸ் செய்யும் போது மனதில் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, இதற்குத் திருத்தம் அவசியமில்லை என்று நம்புகிறேன். பல பொறுப்புகள் இவரிடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. அதோடு கல்வித்துறையில் நல்ல பரிச்சயமுள்ளவராக இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் இந்தச் சட்டத்திலுள்ள விஷயங்களைப்பற்றி நல்லமுறையில் பரிசீலிக்க முடியாது. நல்ல அனுபவமுள்ளவராகவும், உயர்ந்த நிலையிலுள்ள அதிகாரியாகவும் இருந்தால் இதை நல்ல முறையில் நிர்வாகம் செய்ய முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விஷயம் பற்றி பொறுப்புக் கூட்டத் திலும் நன்றாக விவாதிக்கப்பட்டது. காம்பிடுன்ட் அத்தாரிட்டி என்று சாதாரணமாகப் போடுவதுண்டு. காம்பிடுன்ட் அத்தாரிட்டி என்று சொல்லும் போது தகுதியானவர்களைத்தான் அரசாங்கம் நியமிக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை அரசாங்கமே நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றிருக்கும் போது, நிச்சயமாக தகுதியானவர்களைத்தான் காம்பிடுன்ட் அத்தாரிட்டியாக நியமிக்கும் யார் என்று, சட்டத்தில் போட வேண்டாம் என்று செலெக்ட் கமிட்டியிலும் கருத்துத் தெரிவிக்கப் பட்டது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியமில்லை என்று சொல்லி இதை நான் எதிர்க்கிறேன்.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That clause 3 do stand part of the Bill.”

SRI S. MADHAVAN: Sir, I move the following amendment—

‘Substitute the following for sub-clause (a) in clause 3:—

“(a) no private educational institution in existence on that date shall, after the expiry of six months from the said date or in case if such expiry occurs during the course of an academic year, after the expiry of that academic year, be run; and ”.’

SRI T. P. ALAGAMUTHU: Sir, I second the amendment.

MR. DEPUTY SPEAKER: Now, the clause and the amendment are before the House for discussion.

[4th November 1966]

* திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் கல்லூரிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது, ஏற்கனவே நடைபெற்றுவரக்கூடிய உல்வி ஸ்தாபனங்கள், புதிதாகத் துவக்கப்படும் ஸ்தாபனங்கள் இந்த இரண்டிற்கும் பொருந்தக்கூடிய அளவில் இந்தப் பிரிவு அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட கால கெடுவுக்குள் அனுமதி பெறவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய ஸ்தாபனங்களைப்பற்றிக் கவலையில்லை. ஏற்கனவே இருப்பதற்குக் காலவரையறை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது . . .

'no private educational institution in existence on that date shall after the expiry of six months from the said date' . . .

என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் சட்டம் வந்து இடையில் 'அக்கடமிக் இயர்' வந்தால் ஆறு மாதத் திற்குள் அனுமதி வாங்கா விட்டால் அந்த நிறுவனத்தின் நிலைமை என்ன என்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தில், அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை வருமானால், என்று தான் கொடுத்திருக்கிறேன். நிச்சயமாக இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் வரும், இனும் அபாலிஷன் சட்டத் தில் கூட இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது—ஆகவே தான் நான்

'if such expiry occurs during the course of an academic year, after the expiry of that academic year, be run,'

என்ற ஒரு விளக்கத்தைத் திருத்தமாக கொடுத்திருக்கிறேன். இது பொருத்தமான விளக்கம் என்று நினைக்கிறேன். இதைப்பற்றி பின்னால் உள்ள பிரிவினும் எதுவும் காணப்படவில்லை. ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்திற்குத் தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன். இதைப்பற்றி யெல்லாம் தெரியாத எஜுகேஷனல் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் எதுவும் இந்த மாநிலத்தில் இருக்க முடியாது. அதற்காக இப்போது ஆறு மாதம் என்று காலவரையறை கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதற்கும் மேலாக அனுகூலமாக காலவரையறை பெறவேண்டியதில்லை. இந்த மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இம்மாதிரி கல்வி ஸ்தாபனங்கள் நடத்துகின்றவர்கள் எல்லாம் நல்ல விவரம் தெரிந்தவர்கள், நன்றாகப் படித்தவர்கள், பெர்மிஷன் வாங்கவேண்டும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாத விஷயம் ஒன்று மல்ல. ஆகவே, இதற்கென்று தனியாக ஒரு திருத்தம் தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது அங்கீகாரத்திற்காக மனுப் போடுகிற விஷயம். முதலாவது வந்த மசோதாவில் மூன்று மாதம் என்று போடப்பட்டிருந்தது. அது போதாது என்று

4th November 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

செலெக்ட் கமிட்டியில் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. பின்னால்தான் ஆறு மாதம் என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கும் அக்கடமிக் இயர்-க்கும் சம்பந்தம் இல்லை. ஆறு மாதம் களுக்குள் மானுப் போடவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அக்கடமிக்-இயர் வந்தால் அதற்காக மேலும் காலம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4.

Mr. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That clause 4 do stand part of the Bill.’

SRI S. MADHAVAN : Sir, I move the following amendments—

‘In clause 4 (2) (b) substitute “one hundred rupees” for “five hundred rupees”.’

‘Substitute the following for clause 4 (2) (c) (iv) to (vi) :—

“(iv) the particulars of the teaching staff with their educational qualifications proposed to be appointed in the case of private educational institutions to be established and the particulars of teaching staff with their educational qualifications in the existing private educational institutions as the case may be;

(v) the equipment and other facilities for instruction;

(vi) the particulars of groups or divisions or classes with the strength of the students in the case of existing private educational institution or the proposed groups or divisions or classes with the strength of the students in the case of private educational institutions to be established as the case may be”.

SRI T. P. ALAGAMUTHU : Sir, I second the amendments.

* திரு. செ. மாதவன் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தில் நான்காவது பிரிவுக்குக் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் சாதாரண திருத்தம். பொதுவாக இப்படிப்பட்ட கல்லூரிகள், கல்வி ஸ்தாபனங்களை கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் இதன் நோக்கமே தவிர வருமானத்திற்காக இதை ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று முன்பே வற்புறுத்தப்பட்டது. இதை கனம் முதலமைச்சர் அவர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது 500 ரூபாய் என்று கட்டணம் போடப் பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து வருமானத்தை எதிர்பார்ப்பது என்று சொல்வது சரியல்ல. இதை ஓரளவுக்கு குறைத்துக் கொடுத்திருக்கிறோம். இன்னும் இந்தத் தொகையை குறைத்துக் கொடுத்தால் நமக்கு ஒன்றும் குறைந்துவிடாது. நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தின்படி 100 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு ஒப்புக் கொள்ள மனம் இல்லாவிட்டாலும், இப்போது இருப்பதிலிருந்து

[திரு. செ. மாதவன்] [4th November 1966]

இன்னும் சற்றுக் குறைத்துக் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் அரசாங்கமே திருத்தம் கொண்டு வந்தால் கூட நல்லதுதான். இப்போது போட்டிருக்கும் 500 ரூபாய் ஜூஸ்தாபிச இருக்கிறது. இதைப்பற்றி முன்பும் இதே மன்றத்தில் கருத்துக்கள் சொன்ன்கப் பட்டிருக்கின்றன. மன்றத்தின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டு, இன்னும் கொஞ்சம் குறைக்க முதலமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்தத் திருத்ததையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த திருத்தம், இந்த நான்காவது பிரிவில் என்னுடைய ஆட்சேபணை எல்லாம் ஒரு நிறுவனம் மனுப் போடும்போது இன்னின்ன தகவல்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. 'the names of the members of the teaching staff' என்றிருக்கிறது. அப்படிக் கொடுக்காவிட்டால் என்ன ஏற்படும் என்பதற்குச் சட்டத்தில் விளக்கம் இல்லை. பின்னால் இருக்கக் கூடிய பிரிவுகளில் நான்காவது பிரிவினுள்ள முறைகளை கவனித்துத்தான் அதிகாரிகள் செயல்படவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியேன்றால் இதில் ஒரு உட்பொருள் தொக்கியிருக்கிறது என்பதை நம்மால் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இப்படிப்பட்ட 'பர்டிகுலர்ஸ்' இல்லை என்று அனுமதி கொடுக்க மறுக்கலாம், அல்லது அனுமதியை 'கான்ஸ்ல்' செய்யலாம் ஆகவே, இன்னின்னதான் ஏற்படும் என்பதற்கு திட்டவாட்டமாக இந்தப் பிரிவில் எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் 'பர்டிகுலர்ஸ்' கொடுக்க வேண்டும் என்று, சொல்லப் பட்டிருக்கிறது, அப்படிக் கொடுக்கப்படவில்லை என்றால் என்ன என்பதற்கு விளக்கம் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. குறிப்பாக 4, 5, 6 பிரிவுகள் இருக்கின்றன. 5-வது பிரிவுக்கு கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தந்தார்கள், அதாவது 'பர்டிகுலர்ஸ்' என்று தான் போட்டிருக்கிறோம் என்றும் லீப்ரரி, லாபராட்டரி இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவது அல்ல என்றும் விளக்கம் தந்தார்கள். இந்த விளக்கம் பொருத்தமாக இருக்குமா என்பது தான் பிரச்சனை. காரணம் இப்படிப்பட்ட பிரிவுகளை வைத்துக் கொண்டு அதிகாரிகள் செயல்படப் போகிறார்கள். அதில் அவர்களுக்கு 'டிஸ்க்ரிஷன்' செய்வதற்கு வழியிருக்கிறது. பொதுவாக 'the equipment, laboratory, library and other facilities for instruction' என்று 5-வது பிரிவில் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொன்று 4-வது பிரிவில் 'the names of the members of the teaching staff' என்றிருக்கிறது. ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில், ஆசிரியர்களைப்பற்றி விவரங்கள் கொடுத்து விடலாம். அதே நிலையில், நிறுவனத்தை துவக்குவதற்கு அனுமதி வருமா வராதா என்று சந்தேகம் இருந்து கொண்டிருக்கின்ற காலத்தில், நிறுவனத்தின் ஆசிரியர்கள் யார் யார் என்று பெயர் கொடுக்க முடியுமா என்பதைப் பார்க்கும்போது, இதில் ஒரு முரண்பாடான நிலை இருப்பதுபோல் எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஆகவே 'Particulars of the teaching staff' . . . எப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் இருப்பார்கள் என்கின்ற விவரங்களை கேட்பது சரியாக இருக்கும் என்ற

4th November 1966] [திரு. செ. மாதவன்]

முறையில் நான் ஒரு விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறேன். அது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அப்படியில்லாமல் 'names' என்று போட்டால் ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய நிறுவனங்களுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கும். புதிதாக துவக்கப்படும் நிறுவனங்களுக்கு பொருத்தமாக இருக்காது என்று கருதுகிறேன். அதே போல, 6-வது பிரிவிலே கூட, அதே கருத்தின் அடிப்படையில் தான் 'பர்ட்டிகுலர்ஸ் ஆஃப் குரூப்ஸ் ஆர் டிவிஷன்ஸ் ஆர் க்ளாஸஸ்' என்று கொடுக்கப்படுகிறது. இது கூட இருக்கிற நிறுவனங்களால் தான் கொடுக்க முடியும். புதிதாகத் தோற்று விக்கப்படும் நிறுவனங்களால் எப்படிக் கொடுக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. 'ஸ்ட்ரெங்த் ஆஃப் ஸ்டீடண்ட்ஸ்' கூடக் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அவர்களால் எப்படிக் கொடுக்க முடியும் என்று புரியவில்லை. இருக்கின்ற நிறுவனங்கள் கொடுக்கலாம். புதிய நிறுவனங்களால் எவ்வளவு எதிர்பார்க்கிறோம் என்று கூடக் கொடுக்க முடியாது. பின்னாலே தான் டிவிஷன்ஸ், க்ளாஸஸ், செக்ஷன்ஸ் எல்லாம் ஏற்படுத்த முடியும். இந்தப் பிரிவிலே இரண்டாக இருக்கின்ற நிறுவனங்களுக்கு ஒரு முறை புதிதாகத் தோற்றுவிக்கப்படும் நிறுவனங்களுக்கு ஒரு முறை என்று ஏற்படுத்தினால் என்னுடைய திருத்தத்திற்குக் கூட அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, திருத்தங்களைப் பிரேரேபித்த உறுப்பினரே கூறியபடி, முன்பு 1,000 ரூபாய் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. செலெக்ட் கமிட்டியில் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை அதிகபட்சம்தான்; 'நாட் எக்ஸ்டிங்' என்று இருக்கிறது. நாங்கள் சொல்லுவதற்காகவாவது குறைக்கவேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 'நாட் எக்ஸ்டிங்' என்று தான் இருக்கிறது. எவ்வளவு 'ஃபீஸ்' என்பது நிறுவனங்களைப் பொறுத்ததாக இருக்கும். கனம் அங்கத்தினர் தெரிவித்தவைகளை யெல்லாம் கருத்தில் கொண்டதான் விதிகள் செய்வார்கள். கொடுக்கப்படும் 'ஃபீஸ்' 100 ரூபாயாக இருக்கலாம், 50 ரூபாயாக இருக்கலாம். இன்னும் குறைவாகக் கூட இருக்கலாம். குறிப்பாக 250 ரூபாய் 'அப்ளிகேஷன் ஃபீ' என்று போடலாமா என்ற கருத்துக்கூடத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அப்படிப் போட்டால் சிறிய சிறிய நிறுவனங்களுக்குத் தொல்லையாக இருக்கும் என்று அப்படிப் போடப்படவில்லை. ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அதே மாதிரி அங்கீகாரத்திற்கு மனுப் போடும்போது விவரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறது. இருக்கின்ற விபரங்களைத்தான் கொடுப்பார்கள். விவரம் இருக்கிறது என்றால், இருக்கிறது என்று சொல்லுவார்கள். எவ்வளவு மாணவர்கள், மற்ற வசதிகள் என்ன இருக்கின்றன என்று தெரிவிக்க வேண்டும் என்றால், எந்த அளவுக்குத் தெரிவிக்க முடியுமோ தெரிவிக்க வேண்டும். ஜாயின்ட் செலெக்ட் கமிட்டி நன்றாக ஆராய்ந்து

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th November 1966]

இந்தப் பிரிவைத் திருத்தியிருக்கிறது. மேலும் இதைத் திருத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றுதான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That clause 5 do stand part of the Bill.’

SRI S. MADHAVAN : Sir, I move—

Substitute the following for the words “ the words Tutorial Centre ” or “ Tutorial Institute ” in clause 5 (1) (a) :—

‘ the words “ Tutorial College ”.’

SRI T. P. ALAGAMUTHU : I second the amendment.

* திரு. செ. மாதவன் : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரிவு நிறுவனங்களுக்குப் பெயர் வைக்கும் பிரிவு. கனம் மூதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், பெயரில் கட்டுப்பாடு செய்யக் கூடாது என்று சொல்லுவார்கள். பெயரை அவர்கள் இஷ்டப்படி வைத்து விட்டால் அரசாங்க அனுமதி பெற்று இயங்கக் கூடிய நிறுவனங்கள், அதாவது இயரில் இயங்கக் கூடிய இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் என்று பொது மக்களுக்கு இதில் குழப்பம் ஏற்படும் என்று இந்தப் பிரிவு போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ‘ட்யூட்டோரியல் சென்ட்ர’ அல்லது ‘ட்யூட்டோரியல் இன்ஸ்டிடியூட்’ என்று சேர்க்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ‘ட்யூட்டோரியல் காலேஜ்’ என்று போடலாம் என்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். பிற நாடுகளில் கூட அப்படி இருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன். ‘ட்யூட்டோரியல்’ என்ற வார்த்தை வந்துவிட்டால் அதிலேயே வேறுபாடு இருக்கிறது. ட்யூட்டோரியல் இன்ஸ்டிடியூட்’ அல்லது ‘சென்ட்ர’ என்று போட்டால்தான் தெரியும் என்று இல்லை. ‘ட்யூட்டோரியல் காலேஜ்’ என்பது பரம்பரையாக, பல ஆண்டுகளாக இருக்கிறது. புதிதாக ‘காலேஜ்’ என்ற வார்த்தையை எடுத்தால் அதனால் ஒரு குழப்பம் ஏற்படும் என்கூட நான் நினைக்கிறேன். பெயரில் அதிக வற்புறுத்தல் வேண்டாம், ‘ட்யூட்டோரியல் காலேஜ்’ என்று இருப்பது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. P. ALAGAMUTHU : Sir, I move—

‘ In sub-clause (1) (b), substitute the words “ Private Training Centre ” for the words “ Training Centre ”.’

SRI S. MADHAVAN : I second the amendment.

4th November 1966]

* **திரு. து. ப. அழகமுத்து:** தலைவர் அவர்களே, இந்த 'ட்ரெய்னிங் சென்ட்டர்' என்ற வார்த்தைகளை மட்டும் போடுவதாக இருந்தால் அதிலே சில சந்தேகங்கள் ஏற்படலாம். ஏனென்றால் சர்க்கார் நடத்தக் கூடிய ட்ரெய்னிங் சென்ட்டர்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால் 'ப்ரைவேட்' என்ற வார்த்தையைச் சேர்த்துவிட்டால், தனியார்கள் நடத்தக் கூடியது என்று தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ள உதவியாக இருக்கும். இந்த 'ப்ரைவேட்' என்ற வார்த்தையை 'ட்ரெய்னிங் சென்ட்டர்' என்பதற்கு மட்டும் சேர்த்துக்கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும். 'ட்ரெய்னிங் சென்ட்டர்' என்று குறிப்பிடும் போது தனியார் ஸ்தாபனம் என்று புரிந்துகொள்ள முடியாமல் குழப்பம் ஏற்பட்டு விடும். ட்ரெய்னிங் சென்ட்டர் என்ற வார்த்தைகளுக்கு அப்படிப் பொருள் கொள்ள முடியாது; அப்படிப் பொருள் கொள்ள நினைக்க மாட்டார்கள். ஏனென்றால், சர்க்கார் ட்ரெய்னிங் சென்ட்டர்கள் இருக்கின்றன. சர்க்கார் நடத்துவதா அல்லது தனியார் நடத்துவதா என்று புரிந்துகொள்ள 'ப்ரைவேட்' என்ற வார்த்தையைச் சேர்த்துக் கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும் என்று என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆகையால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன்: கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, பொதுவாக, தனிப்பட்ட டிப்ளமா அல்லது டிக்ரி கொடுக்கும் படியான கல்லூரிகள் காலேஜ் அல்லது ஹைஸ்கூல் என்று போட்டுக் கொண்டால் மாறாட்டம் ஏற்படலாம். சர்க்கார் ரெகக்னைஸ் செய்த கல்லூரி என்று சந்தேகம் ஏற்படலாம். 'ட்யூட்டோரியல்' என்ற வார்த்தை இருப்பதால் 'காலேஜ்' அல்லது 'ஸ்கூல்' என்று போடுவதால் பாதகம் அல்லது மாறாட்டம் ஏற்படும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. இப்போது படிக்கும் மாணவர்களோ, பெற்றோர்களோ சர்க்கார் ரெகக்னைஸ் செய்த கல்லூரி என்று யாரும் தவறாக எண்ணம் கொண்டுவிட மாட்டார்கள். ட்யூட்டோரியல் இன்ஸ்டிடியூட் அல்லது ட்யூட்டோரியல் சென்ட்டர் என்று 'காலேஜ்' என்பதற்குப் பதிலாக இருக்க வேண்டும் என்பது இல்லை. ட்யூட்டோரியல் காலேஜ் என்றும் போடலாம்; அதனால் மாறாட்டமோ, தவறுதலோ ஏற்பட்டு விடாது. சில பேர்கள் 'குட்வில்' மாதிரி பல ஆண்டுகளாக நடத்தி வருகிறார்கள். அந்த முறையில் அவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* **கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்:** கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, பெயரிடும் விஷயம்கூடப் பொறுக்குக் கமிட்டியில் நன்றாக விவாதிக்கப்பட்டது. காலேஜ் என்பது இருக்கக் கூடாது, தவறுதலான கருத்தை அது வெளிப்படுத்தலாம், மாணவர்கள் நிலைமையை உணராமல் ஏமாற்றப்படலாம் என்ற கருத்து பலமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. எனது சொந்தக் கருத்தைத் தெரிவிக்கலாம் என்றால், காலேஜ் என்று இருந்தால் கூட அதனால் ஆட்சேபம் இல்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். ஆனால்

[திரு. எம். பக்தவத்தலம்] [4th November 1966]

நான்கு பேர்கள் சொல்லும்போது அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் நானும் ஒப்புக்கொண்டேன். பொறுக்குக் கமிட்டியும் ஏற்றுக் கொண்டது. அந்த வார்த்தை வேண்டா மென்று செலெக்ட் கமிட்டி குறிப்பிட்டிருப்பதை மாற்றுவது முறையல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தது 'ப்ரைவேட்' என்ற வார்த்தையைச் சேர்க்க வேண்டும் என்ற திருத்தம். இவை எல்லாம் ப்ரைவேட் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ்தான். ப்ரைவேட் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸை ரெகுலேட்செய்வது என்று போட்டுவிட்டோம். ஆகையால் ப்ரைவேட் என்று போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ட்யூட் டோரியல் ஸென்டர், ட்யூட்டோரியல் இன்ஸ்டிடியூட் என்று இருக்கிறது. இப்போது ப்ரைவேட் இன்ஸ்டிடியூஷன்களைப் பொறுத்த வரையில் ரெகுலேஷன் போட்டுவிட்டால் அவைகள் நல்ல இன்ஸ்டிடியூஷன்களாக போய் விடுகின்றன. அதற்கு மேலும் ப்ரைவேட் என்ற போர்டு போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகையால்தான் இந்தத் திருத்தத்தையும் வற்புறுத்த வேண்டியதில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 5 was put and carried.

Clause 6.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

'That clause 6 do stand part of the Bill.'

SRI S. MADHAVAN: Sir, I move—

'Substitute the following proviso for the existing second proviso in clause 6:—

"Provided further that in case of refusal of the permission the competent authority shall state the reasons for such refusal in its order and shall also order refund of the fee accompanying the application to the applicant."'

SRI T. P. ALAGAMUTHU: I second the amendment.

* திரு. செ. மாதவன்: கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 6-வது பிரிவு அனுமதி கொடுப்பது சம்பந்தமாக உள்ள பிரிவு. இந்தப் பிரிவை நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக ஆராய வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது போன்று ஒரு தொழில் செய்வது, ஒரு புதிய கல்லூரியை ஆரம்பித்து நடத்துவது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் கொடுக்கப் பட்ட உரிமையாகும். இந்த உரிமையை ரெகுலேட் செய்வதற்கு ஒரு அதிகாரத்தைப் பெறுகிறோம். அந்த உரிமையை ரெகுலேட் செய்யும்பொழுது அவர்களுக்கு உள்ள அடிப்படை உரிமைக்கு பாதகம் வராமல் இந்தப் பிரிவுகள் அமைய வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்தாகும். அனுமதி கேட்டால் அனுமதி

4th November 1966] [திரு. செ. மாதவன்]

கொடுக்கிறார்கள் அல்லது இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி அனுமதி இல்லை என்று சொல்லும்பொழுது, பாதி அப்ளிகேஷன் தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்த உத்தரவிட வேண்டும் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. பாதித் தொகையில் நமது சர்க்காருக்கு அதிக வரபம் வந்துவிடும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. புதிதாக மனுக் கொடுக்கிறார்கள் ஒரு தொழில் செய்ய. சமுதாயத்திற்கு நன்மை செய்வதற்காக ஒரு தொழில் செய்ய முற்படுபவர்களுக்கு அனுமதி மறுத்தால் பாதித் தொகையைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளும் என்று சொல்லுவது பொருத்தமாகாது. நடைமுறையில் நாசரல் ஜஸ்டிஸைப் பார்க்கும்பொழுது இப்படி ரெப்யூஸல் செய்யப்படும்பொழுது என்ன நடக்கிறது? இப்பொழுது உள்ள செகண்டு ப்ரொவைஸோவில்

'Provided further that in case of refusal of the permission the applicant shall be entitled to refund,' என்று தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. The authority shall order refund, என்று கூட இல்லை. The applicant shall be entitled to refund, என்றுதான் இருக்கிறது. அதிலே கூட கொஞ்சம் இடம் இருக்கிறது. மனுதார்தான் மனு போட வேண்டும். பாதித் தொகையைத் திருப்பிப் பெறுவதற்கு என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் மனுவை நிராகரிக்கும் பொழுது பாதித் தொகையை ரீபண்டு செய்ய வேண்டும் என்று அதில் இல்லை. அதிலே கொஞ்சம் மனுதாரர் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமையான் இருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் மனுதார்கள் காரணங்களைத் தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய, அவர்களுக்குக் காரணங்களைத் தெரிவிக்கக்கூடிய உரிமையாவது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்றுதான் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து தெரிய வருகிறது. இதனால் அவர்களுக்குப் பெருத்த பாதகம் ஏற்படும். அரசியல் கூட அதில் துழையலாம். அதிகாரிகளிடத்தில் அரசியல் இல்லாவிட்டாலும், வேறு இடத்திலிருந்து அரசியல் துழையலாம். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்வேன். நமது உள்துறை அமைச்சர் சொந்த ஊர், மதுரையில் மேலூர், அங்கே ஒரு தனிப்பட்டவர் நடத்தும் பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் படித்த காலத்தில்கூட அந்தப் பள்ளிக்கூடம் நடத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அது ஒரு சிறந்த பள்ளிக்கூடம் என்று அரசாங்க அதிகாரிகளால் சர்ட்டிபிகேட் செய்யப்பட்ட பள்ளிக்கூடம். நல்ல ரெகார்டு எல்லாம் அதற்கு இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்களே அங்கே விலித் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாசாட்டுதல் தந்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு சொல்வதனால் அதில் ஊழல் இருக்கிறதா, இல்லையா என்ற விஷயத்திற்கு நான் போக வில்லை. ஊழல் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்கவே இல்லை என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு. எத்தனையோ மனுக்கள் உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கையிலேயே கொடுக்கப்பட்டன. அந்த வழியாக உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பல தடவை போய் வருகிறார்கள். வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்று இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்களுடைய பிள்ளைகள் கூட

[திரு. செ. மாதவன்] [4th November 1966]

அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளிக் கூடத்தில் தவறு நடந்திருக்கிறதா, நடக்கவில்லையா என்றுகூட பரிசீலிக்கவே இல்லை. விசாரிக்காமலேயே அந்தப் பள்ளியின் லைசென்ஸ் ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டது. ஏன் ரத்து செய்யப் பட்டது? ரத்து செய்வதற்குக் காரணம் இருந்தால் நான் அதை ஒத்துக்கொள்வேன். ஆனால் ரத்து செய்வதுபற்றி பரிசீலனை செய்வதற்குக் கூட அரசாங்கம் ஏன் தயக்கம் காட்டியது? யாரோ ஒரு அதிகாரி லைசென்ஸை உடனே ரத்து செய்யவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டார். அந்த உத்தரவுக்கு மேலாக அரசாங்கம் விசாரிக்க வேண்டும் என்று எழுதப்பட்டது. அப்படி எழுதிய தற்குக் கூட பதில் இல்லை, இதுவரைக்கும். அமைச்சர்களுக்குக் கெல்லாம் தெரிந்த இடம் இது, அமைச்சருடைய சொந்த ஊர். இங்கேயே இப்படி நடக்கிறது என்றால், காரணம் தெரிந்துகொள்வ தற்குக் கூட உரிமை அளிக்காத ஒரு சட்டத்தை நாம் எப்படி ஏற்றுக்கொள்வது? அதனால் நல்ல உள்ளத்தோடு, நல்ல எண்ணத் தோடு தொழில்புரிய முன்வருபவர்களுக்குத் தீமை ஏற்படும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மேலூர் பள்ளி நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை என்று உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நினைக்கக்கூடாது.

அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய உரிமை பறிக்கப்படக் கூடாது என்ற காரணத்தினால்தான், இரண்டாவது ப்ரொவிஸோவிற்கு ஒரு சிறு விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதனால் யாருக்கும் பாதகம் வராது. நிச்சயம் அரசாங்கம் உத்தரவு போடும்போது, காரணத்துடன் உத்தரவு அனுப்பவேண்டும். காரணத்தைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு மனு தாருக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஏதாவது தவறு ஏற்பட்டால், குறங்கீடு, தலையீடு நடுவில் ஏற்பட்டால், 'ஆஃப் எ மாட்டர் ஆஃப் ரைட்' மனுதார் காரணங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு முறையில் தான் நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தத்தினால் அரசாங்கத்திற்கோ ஆல்லது காங்கிரஸ் கட்சிக்கோ எந்தவிதமான பாதகமும் வந்து விடாது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மிஸ்டர் டெப்ரூடி, ஸ்பீக்கர் ஸார், ஆன் எ மாட்டர் ஆஃப் பெர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன். மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் நான் படித்த காலத்திலேயே இருந்த பள்ளி என்று சொன்னார். நான் ஜல்லா போர்டு மெம்பராக இருந்தபோதே அந்தப் பள்ளி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. நான் விசாரிக்கவில்லை என்று சொன்னார். நான் நிர்வாகஸ்தர்களையும் கப்பான்ட் செய்தவர்களையும் கூட்டி வைத்துப் பேசினேன். ரொம்ப நாட்களாக நடக்கும் பள்ளி, இரண்டுபேரும் சமரசமாகப் போய்விடுங்கள் என்று சொன்னேன். அவர்கள் கேட்கவில்லை. கடைசியில் அதிகாரிகள் பார்த்து பரிசீலனை செய்து உத்தரவு போட்டார்கள். ஆகவே, மந்திரி பரிசீலிக்கவில்லை, மந்திரி சொந்த ஊர் என்றெல்லாம் அங்கத்தினர் அவர்கள் மன்றத்தில் சொல்வது சரியல்ல என்றுதான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

4th November 1966]

திரு. வை. சங்கரன் : இந்தக் கிளாவில் ஏற்கனவே ஒரு ப்ரொவிஷன் இருக்கிறது.

‘ Provided that the permission shall not be refused under this section unless the applicant has been given an opportunity of making his representations.’

பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ரெப்ரஸென்டேஷன் செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படும் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் என்ன காரணம் என்று ‘ஷோ காஸ் நோட்டீஸ்’ மாதிரி அவர்களை அதிகாரிகள் எழுதிக் கேட்க வேண்டும். அதற்கு அவர்கள் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் கொடுப்பார்கள். மேலும் பின்னாலே அப்பீலுக்கு ப்ரொவிஷன் இருக்கிறது. அப்பீல் செய்யும்பொழுது காரணம் காட்டாமல் பெர்மிஷன் ரெப்யூஸ் செய்யப்பட்டுவிட்டது என்று மனுதார் சொல்லலாம். அதில் அவர்களுக்கு ஓரளவு அனுசூலம் கிடைக்கும். இதிலே இரண்டு விதமான சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. முதலில் ‘ஷோ காஸ் நோட்டீஸ்’ கொடுக்கும்பொழுது எக்ஸ்ப்ளனேஷன் கொடுப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. பிறகு அப்பீலில் ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இருந்தாலும், எனக்கு என்ன தோன்றுகிறது என்றால், கடைசியில் பெர்மிஷன் ரெப்யூஸ் செய்யும்பொழுது காரணம் அளிப்பது நல்லதாக இருக்கும். ‘பைனலாக’ ரெப்யூஸ் பண்ண ஆர்டர் போடும்பொழுது காரணம் கொடுப்பது நல்லது என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்கு ஓரளவுக்குக் கஷ்டம் கூட ஏற்படலாம். கடைசியில் ஆர்டர் போடும்பொழுது ‘ரீஸன்ஸ் ஃபார் தி ரெப்யூஸ்’ கொடுப்பது கொஞ்சம் நன்மையாக இருக்கும்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தைப் பிரேரேபித்த கனம் அங்கத் தினர் அவர்கள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம், ‘நாகரல் ஐஸ்டீஸ்’ எல்லாவற்றையும் இதிலே கொண்டு வந்தார்கள். நான் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை கையாள்வதற்கு ஆவ்வளவு தூரம் பக்குவம் அடையவில்லை. ஆனால், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு விரோதமாகச் செய்யக் கூடாது என்று உறுதி கொண்டிருக்கிறேன். எனக்குத் தெரியாவிட்டாலும், தெரிந்தவர்களிடத்தில் ஆலோசனை கேட்டுத் தான் ஒரு சட்டத்தை இயற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு நான் இணங்குகிறேன்.

இதிலே முக்கியமானது அனுமதி மறுப்பதாக இருந்தால், மறுப்பதற்கு முன்பு காம்பிடெண்டு அதாரிடி மனுதாருக்கு காரணம் என்ன என்று சொல்லி, அவர்கள் அதற்கு என்ன சொல்கிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுடைய எக்ஸ்ப்ளனேஷனைக் கேட்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அப்படித் கேட்ட பிறகு தான் உத்தரவு போடுவார்கள். உத்தரவு போடும்பொழுது காரணம் சொல்லித் தான் போடுவார்கள். காரணம் சொல்லித் தான் ஆக வேண்டும் என்று போட்டுவிட்டால், எது காரணம், இது தான் காரணமா என்றெல்லாம் அதற்குள்ளே புகுந்து

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th November 1966]

சட்ட நுணுக்கம் தெரிந்தவர்கள், வழக்கறிஞர்கள் எடுத்துக் கொண்டு வழக்குத் தொடர்வார்கள். மேலும் மேலும் தொடர்ந்து போய்க் கொண்டே இருக்கும், ஒரு முடிவு இருக்காது. மறுப்பதற்கு முன்னால் 'ஹியரிங்' கொடுக்கிறார்கள். 'ஹியரிங்' கொடுத்துத் தான், பிறகு உத்தரவு போடுவார்கள். என்ன காரணத்திற்காக அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சாதாரணமாக உத்தரவில் போடுவார்கள். இதற்காக சட்டத்தில் ஒரு திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்பது முறை அல்ல. அது சிக்கல்தான் தான் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியம் இல்லை. இதை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பணம் திருப்பிக் கொடுப்பது என்றால், கேட்டால் தான் திருப்பிக் கொடுப்பார்கள் வேண்டியவர்கள், அக்கறை உள்ளவர்கள் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை. பணத்தில் அக்கறை உள்ளவர்கள் கேட்கிறார்கள். வினம் அரசாங்கத்திடம் இருக்க வேண்டும், திருப்பி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம் என்று நினைக்கிறவர்கள் திருப்பிக் கேட்காமல் இருந்து விடுவார்கள். அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்ததை மறுபடியும் திருப்பிக் கேட்காமல் கொடுப்பதில்லை. தர்ம ஸ்தாபனங்களில் கூட இப்படித் தான். இதுதான் பொதுவான காமன் லா. அரசாங்கம் பாதித் தொகையை கொடுத்துத் தான் ஆகவேண்டும் என்பது அல்ல பாகித் தொகை திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டால் கொடுக்கப்படும் என்று போட்டிருக்கிறது. வரியாகக் கேட்கவில்லை. பரிசீலனை செய்து முடிந்த பிறகு தான் இல்லை என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பரிசீலனை செய்து தான் கடைசியில் இல்லை என்று முடிவு சொல்லப்படுகிறது. பரிசீலனை செய்வதற்கு பணம் செலவாகிறது. அதற்காகத் தான் அனுமதி மறுக்கப்பட்டால் பாதித் தொகை திருப்பிக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறது. ஆனால் பாதித் தொகையை திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டால் தான் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். சில பேர்கள் பாதித் கொடுத்துத் தான் ஆகவேண்டும் என்பது அல்ல பாதித் தொகை தொகை வேண்டாம் என்று இருந்து விடலாம். வேண்டாம் என்று இருந்துவிட்டால் பாதித் தொகை திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும். என்பது அல்ல. திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று மனுச் செய்தால், பாதித் தொகை திருப்பிக் கொடுக்கப்படும் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்று தான் கருதுகிறேன்.

The amendment was put and lost.

Clause 6 was put and carried.

Clause 7.

Mr. DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That clause 7 do stand part of the Bill.'

4th November 1966]

SRI S. MADHAVAN : Sir, I move—

Add the following proviso after sub-clause (1) :—

“ Provided before such cancellation the competent authority shall see that adequate arrangements have been made for the continuance of the instruction of the students of such institution for the period of study for which the students have been admitted and for the refund of the fees paid by the students.”

SRI T. P. ALAGAMUTHU : I second the amendment.

MR. DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

* திரு. செ. மாதவன் : சார், இந்த 7-வது பிரிவிற்கும் 13-வது பிரிவிற்கும் இப்பொழுது இருக்கிற வேற்றுமை நீக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வரக்கூடுகிறேன். மற்ற திருத்தங்களை கனம் முதல் அமைச்சர் கொள்கை அளவில் எதிர்த்தாலும், நிச்சயமாக இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். காரணம், நன்மை செய்ய வேண்டுமென்றுதான் இதைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதிலே 7-வது பிரிவு ‘Power to cancel permission 13-வது பிரிவு, ‘Closure of Private Educational Institution’ ஒரு தனிப் பட்ட பள்ளியை மூடுவதாக இருந்தால் என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்று 13-வது பிரிவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல தனிப்பட்ட பள்ளி நடத்துபவர் தவறுகள் செய்தால், அதிகாரி அனுமதியை ரத்து செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, 7-வது பிரிவிலே. ஆகவே, இரண்டும் ஒன்றுதான். ஒன்று சர்க்காரே ரத்து செய்கிறது, மற்றொன்று அவர்களாகமுடவது. அப்படி அதிகாரி அனுமதியை ரத்து செய்யும் போது, படித்துக் கொண்டிருக்கும் மாணவர்களுடைய கல்வி முடியும் வரை அவர்களுடைய படிப்புக்கும் உத்தரவாதம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ரத்து செய்யும் நோட்டீசிலேயே அது குறிக்கப்படவேண்டும். ஏழாவது பிரிவிலே, The competent authority may at any time என்றிருக்கிறது. இந்த வார்த்தைதான் பரிசீலிக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எந்தக் காலத்திலும் ரத்து செய்யலாம். பள்ளிக் கால, அகாடமிக் இயர் மத்தியிலே ரத்து செய்யப்பட்டால், படித்துக் கொண்டிருக்கும் மாணவர்களுக்கு என்ன உத்தரவாதம் அவர்கள் படிப்பை முடிக்க? ஆகவே, 13-வது பிரிவைப் போல, இந்தப் பிரிவிலேயும் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும். கான்சல் செய்து உத்தரவு போடும்போது, ஏற்கனவே படித்துக் கொண்டிருக்கும் மாணவர்களுக்கு அவர்கள் தொடர்ந்து படிக்கவும், அவர்கள் கட்டியிருக்கும் சம்பளம் என்ன அதும் என்பதற்கும் விளக்கம் வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இது மிகப் பொருத்தமான திருத்தம். இதை ஆட்சேபிக்க ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லி இதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[4th November 1966]

திரு. வை. சங்கரன் : சர்க்கார் அதைக் கான்சல் செய்யும் போது மற்ற அரேஞ்ஜ்மெண்டுகள் Continuance of the Instruction of the Students of such institution செய்வார்கள் என்றாலும் பொதுவாக ஒரு குறையும் வராமல் இருப்பதற்காக ரீபண்ட் செய்ய வேண்டும் என்பது மாணவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கும். 13-வது பிரிவிலே ரீபண்ட் செய்ய வேண்டும் என்பதுபோல, அதே மாதிரி இங்கேயும் ப்ரொவிஷனுக்கு இடம் இல்லாவிட்டாலும், அரசாங்கம் அதையும் பரிசீலிக்க வேண்டும். திடுமென்று கான்சல் செய்துவிட்டால், நட்பநடுவில் விட்ட மாதிரிப் போய்விடும். ஆகவே, அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தங்களைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் தெரியும் இவற்றிற்கு அவசியம் இல்லை என்று. கொள்கை அளவில் வேற்றுமை ஒன்றும் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் இம்மாதிரி நன்றாக ஆராய்ந்து திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்ததற்காகப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். திருத்தத்தினால் வேறு சிக்கல் வரக்கூடாது என்று பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால், திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலைமையைக் காண்கின்றேன். 7-வது பிரிவிலே அங்கீகாரம் ரத்துசெய்யப்பட்டால் தொடர்ந்து படிப்பு நடக்க வேண்டும் என்றால், அங்கே என்ன நிலைமை இருக்குமோ? தொடர்ந்து பள்ளியை நடத்தக்கூடிய நிலைமை இருக்குமா என்று பார்க்க வேண்டும். நடத்த முடியாத நிலைமை அடைந்திருந்தால் என்ன செய்வது என்றும் பார்க்க வேண்டும். அப்படி ஏதாவது செய்யப் போய் அது விபரீத நிலைமை உண்டாக்கிவிட்டால் என்ன செய்வது? ஆகவே, தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும் என்று சட்டத்திலே போட்டால், அதனால் சிக்கல் ஏற்படும். அந்தக் காரணத்தினால், இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததற்கு வருந்துகிறேன்.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 7 was put and carried.

Clause 8.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That clause 8 do stand part of the Bill.’

திரு. செ. மாதவன் : சார், ஏற்கனவே அப்ளி்கேஷன் தொகையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று நான் கொடுத்த திருத்தம் நிராகரிக்கப்பட்டு விட்டதால், இப்பிரிவிற்கு நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் பிரேரேபிக்க வில்லை.

Clause 8 was put and carried.

Clauses 9 to 14 were put and carried.

4th November 1966]

Clause 15.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That clause 15 do stand part of the Bill.’

SRI S. MADHAVAN : Sir, I move—

‘ In clause 15, for the words “ as it may think fit ”, substitute the words “ as warranted by the provisions of this Act or the rules made under this Act.”.’

SRI T. P. ALAGAMUTHU : I second the amendment.

* திரு. செ. மாதவன் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 15-வது பிரிவுதான் இன்றைக்கு நிறைபட்ட நிறுவனங்களை நடத்துபவர்களுக்குப் பீதியையும் பயத்தையும் கொடுத்திருக்கிறது. இது ‘ Directions of the competent Authority ’ இதன்படி எந்த நேரத்திலும் அந்த அதிகாரி இப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கு அவர்கள் என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்றும், அவர்கள் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்றும், உத்தரவுகள் கொடுக்க அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னைப் பொருத்த வரையில், இதற்கு ஆட்சேபம் இல்லை. இந்த அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்குத் தேவைதான். ஆனால், இதிலே கொடுத்திருப்பது, as it may think fit. என்று அதன் படி நிறைய ‘ டிஸ்க்ரிஷன் ’ கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்பொழுது அந்த அதிகாரங்களுக்கு எரம்பு இல்லாத நிலைமை ஏற்படும். நல்ல நோக்கத்தோடு நடக்கும் கல்விவிதாபனங்கள் நடத்துவதில் தயக்கம் ஏற்படக்கூடும். ஆகவே as it may think fit. என்பதற்குப் பதிலாக as warranted by the provisions of this Act or the rules made under this Act என்றிருக்க வேண்டும் என்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கமாக இருக்கும் என்றும் நினைக்கிறேன். சட்டத்திலே, விதிகளிலே போடப்படும் கொள்கைகளை நடைமுறையிலே கொண்டு வர அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘ as it may think fit ’ என்று இருந்தாலும், சட்டப்படி, விதிகளின்படித்தான் செய்வார்கள் என்றிருந்தாலும், அதைத் தெரிவாக அந்த முறையில்தான் டைரக்ஷன்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டால், தவறுகள் இருக்காது. கொஞ்சம் பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்களுக்கு ‘ டிராப்டிங் ’ நன்றாகத் தெரியும், எல்லாச் சட்டங்களிலும், இந்த விதமான வகையில்தான் அதிகாரம் கொடுக்கப்படும், ‘ as it may think fit ’ or ‘ as it deems fit ’ என்றுதான் போடுவது வழக்கம். இதற்கு வேறு விதமாக என்னைக்கும் யாரும் பொருள் கொடுத்ததில்லை; கோர்ட்டிலே கூட டிராப்டிங் கொடுத்ததில்லை. ‘ as it thinks fit ’ or ‘ as it may think fit ’ என்று போட்டாலும்,

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [4th November 1966]

சட்ட வரம்பிற்கு உட்பட்டு என்றுதான் அர்த்தம். அவர்கள் என்னென்ன செய்வார்கள் என்று இப்பொழுது சொல்வதற்கில்லை. காரணம், நடைமுறையிலே, அனுபவத்திலே எப்படி எப்படி ட்யூடோரியல் பள்ளிகள் விஷயத்தில் என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்று தேவைப்படுகிறது என்பதையெல்லாம் பார்த்துத்தான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 15 was put and carried.

Clauses 16 to 23 were put and carried.

Clause 24.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That clause 24 do stand part of the Bill.’

SRI S. MADHAVAN : Sir, I move the following amendment.—

‘Substitute the following for clause 24:—

“24. *Jurisdiction of Civil Court.*—Any manager aggrieved by an order under section 17 may file a suit in the District Court having territorial jurisdiction to set aside such order within three months from the date of the receipt of such order.”.

SRI T. P. ALAGAMUTHU : Sir, I second the amendment.

* திரு. செ. மாதவன் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது போன்ற சட்டங்களைக் கொண்டுவருகிறபோது, பொதுவாக நம் முடைய அரசாங்கம் சிவில் நீதி மன்றங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்களைத் தடுப்பதையே ஒரு வழக்கமாக வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தக் குறிப்பிட்ட மசோதாவிலேயும் அப்படிப்பட்ட நிலைமையைக் கொண்டுவர வேண்டுமா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வியாகும்.

அரசாங்கம் ஏதாவது உதவி கொடுத்தோ அல்லது அரசாங்கத்தினிடமிருந்து பயன் எதையாவது பெற்றோ யாருமே இந்த நிறுவனங்களை நடத்தவில்லை. அவர்களே சொந்த முறையில் பணம் போட்டு, நல்ல நோக்கத்துடனே அல்லது பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனே, இன்னும் பல நோக்கத்துடனே இத்தகைய நிறுவனங்களை ஆரம்பிக்கிறார்கள். இப்படி ஆரம்பிக்க படுகிற நிறுவனங்களுக்கு அனுமதி கொடுப்பது, அனுமதி மறுப்பது அல்லது இடையிலே அனுமதியை ரத்து செய்வது பற்றியெல்லாம் மசோதாவிலே அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய அதிகாரங்களை நம்முடைய சர்க்கார் எடுத்திருக்கும்போது, ‘காம்பிடைன்ட் அதாரிடி’ என்று போட்டு, அதிலும் 17-வது பிரிவில் ‘அப்பெலட் அதாரிடி ஆஸ் மே பிப்ரிக்ஸ்ரைப்டு’ என்று போட்டு, அதோடு விட்டுவிட்டால், அதற்கு அடுத்தபடியாக,

4th November 1966] [திரு. செ. மாதவன்]

கொடுக்கப்பட்ட உரிமையை நிலைநிறுத்துவதற்கு அவர்கள் எங்கே செல்லுவது என்பது பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபோது, “ரிட் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் இருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். சட்டம் எனக்குத் தெரியாது, அரசியலமைப்புச் சட்டம் அதிகம் படிக்க வில்லை என்று ஒப்புக்குச் சொன்னாலும், ‘ரிட் ஜூரிஸ்டிக்ஷன்’ என்றால் என்ன என்று அவர்களுக்கு நிச்சயமாகப் புரியும். என்ன என்ன, ‘லிமிடேஷன் ஓபர் ரிட் ஜூரிஸ்டிக்ஷன்’ இருக்கிறது என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆர்ட்டிகிள் 226-இன் கீழே, ஆர்ட்டிகிள் 32-இன் கீழே உயர்நீதி மன்றத்திற்கோ சப்ரீம் கோர்ட்டிற்கோ ‘ரிட் ஜூரிஸ்டிக்ஷன்’ இருக்கிறது என்று எடுத்து நிரூபித்தாலும், ஒரு ரிட்டை அனுமதிப்பதற்கு முன்பு அவர்கள் எவ்வளவோ பார்க்கிறார்கள். எந்தக் காரணத்திற்காக மட்டும் நாங்கள் ரிட் அனுமதிக்கலாம் என்று அவர்கள் விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்காக ஒன்று சொல்வோம். 1958-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தின் கீழ் தேர்தல் நடந்ததற்குப் பிறகு ஏராளமான ரிட்டுகள் போடப்பட்டன, நம்முடைய உயர்நீதி மன்றத்திலே. அத்தனை ரிட்களையும் உயர்நீதி மன்றத் தலைமை நீதி பதி ஒரே நாளில், ஒரே மணி நேரத்தில், தள்ளிவிட்டார். ரிட்டைப் பரிசீலிக்கமாட்டேன் என்று அவர் சொன்னதற்குக் காரணம், இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் அடிப்படை உரிமையாகச் சில கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன, அவற்றை இது பாதிக்கிறது, அடிப்படை உரிமைகளுக்கு ரிட் போட முடியாது, அதற்கு ரிட் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் கிடையாது. அதற்குமேல் ஏதாவது தவறுகள் நேரிட்டால், அடிப்படை உரிமை பறிக்கப்பட்டிருந்தால்தான் ரிட் போடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நாங்கள் இந்த மன்றத்தில் பல முறை கேட்டோம். ஒரு சட்டம் அல்ல; பல சட்டங்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கின்றன. அத்தனை சட்டங்களிலும் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் கிராமப் புறங்களில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேரும் சென்னைக்கு வந்து, சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில்தான் ரிட் போடவேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்காக மதுரையில் உயர்நீதிமன்றத்தின் ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தலாம் என்று சொன்னோம். ‘அது தேவை இல்லை’ என்று நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். ரிட் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் மட்டும் கொடுத்தால் போதுமா, அவர்கள் எல்லோரும் சென்னைக்கு வர முடியுமா என்பதைத்தான் பரிசீலிக்க வேண்டும். சிவில் கோர்ட் என்றாலே ஏன் இப்படி நம்முடைய சர்க்கார் வெறுக்கிறது என்று புரியவில்லை. நம்முடைய அமைச்சர்களும் சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போயிருப்பார்கள். தவறு நடக்கிறதென்றால் உரிமையை நிலைநாட்டிக்கொள்ளுவதற்கு மக்கள் சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போவதால் பெரிய தவறு ஏற்பட்டுவிடாது. நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தில் “டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்” டுக்குப் போகலாம் என்று கொடுத்திருக்கிறோம். முதல் அப்பீல், இரண்டாவது அப்பீல் பற்றி யெல்லாம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த சந்தேகத்திற்கு இடம் அளிக்காத முறையில் எங்களுடைய திருத்தம் அமைந்திருக்கிறது. “மாவட்ட நீதிபதி” என்று தான்

[திரு. செ. மாதவன்] [4th November 1966]

நாங்கள் சொல்லுகிறோம். சி.பி.சி. யின் கீழ் 'ரிவிஷன்' போடலாம். அதற்கு மேல் அப்பில் போடலாம். அதோடு முடிந்துவிடும். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்பார்ப்பதுபோல் ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிடாது. முன்சிப் கோர்ட், சப்-கோர்ட், டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட், ஹைகோர்ட் இவற்றுக்கெல்லாம் போய்த் தடங்கல ஏற்படாது. ஆகவே, மாவட்ட நீதி மன்றங்களுக்கு இந்த உரிமையைக் கொடுப்பதில் தவறு இல்லை, இந்த உரிமையை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதால் மக்களுக்கு நன்மை தான் ஏற்படும். எந்தவிதமான சந்தேகமும் ஏற்படாதபடி வைத்துவிட்டால், மக்கள் நீதியைப் பெறுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும், சட்டம் ஒழுங்காக நிறைவேற்றப்படும். நீதிக்குப் போராடலாம் என்ற நல்ல நம்பிக்கையாவது ஏற்படும். அந்த நம்பிக்கையிலாவது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, காம்பிடென்ட் அதாரிடி முடிவு செய்தால் அரசாங்கத்திற்கு அப்பில் இருக்கிறது, மேற்கொண்டு வழக்குமன்றத்திற்கு இந்த வழக்கைக் கொண்டு போக வேண்டும், அதைத் தடுக்கக் கூடாது என்பதுதான் கனம் உறுப்பினர் திரு. மாதவன் அவர்களுடைய திருத்தத்தின் நோக்கமாகும். நீதி மன்றத்திற்கு கொண்டு போவது என்றால், ஜில்லா ஜட்ஜ் மாத்திரம் இருந்தால் போதும் அதற்கு மேலே வேண்டாம் என்று சொல்லுவது முறையாக இருக்காது. ஏனென்றால், சிறிய டீடோரியல் பஸ்ஸிக்குடம் ஒன்று இருக்கலாம், அது ஜில்லா கோர்ட்டைத் தேடி வருவது கூடக் கஷ்டம் தான். சாதாரணமாக வழக்கு போட்டால் முன்சிப் கோர்ட்டிலிருந்து தொடங்க வேண்டியிருக்கும். முன்சிப் கோர்ட்டிலே தொடங்கினால் மேற்கொண்டு சப்ரீம் கோர்ட் வரையில் போவதைத் தடை செய்வதும் நியாயமாக இருக்காது. ஆனால், இம்மாதிரி யெல்லாம் ஒவ்வொன்றாக வழக்குத் தொடர்ந்து கொண்டு போவதென்றால் முடிவே இருக்காது. சிவில் கோர்ட்டை கண்டு யாருக்கும் அச்சம் இல்லை; எனக்கு அச்சம் இல்லை; கவலை இல்லை. சிவில் கோர்ட் நீதி செலுத்தும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆனால், வழக்கு அதிகரிக்கக் கூடாது. டீடோரியல் நிறுவனங்களைப் பொறுத்த வரையில், இம்மாதிரி வழக்குகளைத் தொடர்ந்து கொண்டே போனால் ஒரு 'அன்ஸர்ட்டென்' நிலைமை ஏற்படும், மாணவர்கள் இதிலே பாதிக்கப்படுவார்கள். மாணவர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் முக்கியமாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. வழக்குகள் தொடர்ந்து நீண்ட காலம் நடப்பதாக இருந்தால், மாணவர்களுக்கு அதனால் பாதகம் ஏற்படும். 'இன்ஜங்ஷன்' கேட்கலாம். 'இன்ஜங்ஷன்' கொடுத்துத் தொடர்ந்து நடத்தலாம். மாணவர்களுடைய நிலை அப்பொழுது கவனிக்கப்பட முடியாமல் போய்விடும். ஆகையால்தான், இதெல்லாம் வேண்டாம் என்று போட்டிருக்கிறோம். சிவில் கோர்ட்டிலே நம்பிக்கை இல்லாமல் இல்லை. வழக்கை அதிகப்படுத்தக் கூடாது என்பது ஒன்று. மாணவர்களுடைய நலன் பாதுகாக்கப்படுவதில் எந்த விதமான தடையும் இருக்கக் கூடாது என்பது மற்றொன்று.

4th November 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ரிட் ஜூரிஸ்டிக்ஷனைப்பற்றிக் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சட்டம் எல்லாம் நன்றாகப் படிக்கவில்லையென்றாலும், ரிட் எப்படி நடக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. ரிட் கணக்கு வழக்கில்லாமல் வருகிறது. ஏராளமான ரிட் மனுக்கள் ஹைகோர்ட்டுக்கு நாள்தோறும் வருகின்றன. நீதிபதிகள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள்; ஏற்றுக்கொள்ளாமலும் இருக்கிறார்கள். எது எதற்கெல்லாமோ ரிட் வருகிறது. கணவன் மனைவி தகராறு ஏற்பட்டு, சேர்ந்து வாழ வேண்டுமென்றால் அதற்குக்கூட ரிட் வந்து விடுகிறது. ரிட் போட்டு ஸ்டே வாங்கிவிட்டால், எப்படி ஸ்டேயை நிறைவேற்றுவது என்பது கூடப் புரியாமல் போகிறது. அப்படி வாங்கப்பட்ட ஸ்டேயை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்று தெரியாத அளவிற்கு ஸ்டே கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகையால் ரிட் ஒன்றும் குறைவில்லை. யார் வேண்டுமானாலும் ரிட் போடலாம், அந்த ரிட் எப்போதும் இருக்கிறது. அதற்குத் தடை இல்லை. அனாவசியமாக வழக்கு வேண்டாம் என்ற காரணத்தினால்தான் இதைப் போட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்கு இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு சந்தேகம். முதல் அமைச்சர் அவர்கள், “அரசாங்கத்திற்கு அப்பீல் செய்வதற்கு வகை இருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். அப்படி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. 17-வது பிரிவில் ‘அதாரிடி’ என்று போட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு எப்படி அப்பீல் செய்ய முடியும்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ‘அதாரிடி’ என்றால் யார் என்று விதிகளிலே விளக்கப்படும்.

The amendment was put and lost.

Clause 24 was put and carried.

Clause 25.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That clause 25 do stand part of the Bill’.

I think, in view of the decision of the House in respect of the amendment of Sri S. Madhavan to clause 24, the amendment given notice of by the same Member for this clause, is not necessary.

Clauses 25 to 30 were put and carried.

Clause 1.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That clause 1 do stand part of the Bill.’

SRI S. MADHAVAN : Sir, I move the following amendment :—

‘Substitute the following for sub-clause (3) in clause 1 :—

“(3) (a) The provisions of this Act shall apply to every private educational institution as defined in this Act.

[Sri S. Madhavan] [4th November 1966]

(b) Notwithstanding anything contained in clause (a), nothing contained in this Act shall apply to any educational institution—

(i) maintained, recognised or approved by or under authority from the Central or State Government or maintained or approved by, or affiliated to, any University established by law; or

(ii) imparting medical education.”’

SRI T. P. ALAGAMUTHU : Sir, I second the amendment.

* திரு. செ. மாதவன் : கனம் துணை சபாநாயகர் அவர்களே, இது வரையில் கொடுத்த திருத்தங்களெல்லாம் அரசாங்கத்தினுடைய அதிகாரத்தைக் கொஞ்சம் குறைப்பதாக இருந்ததால் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள், அவற்றை எதிர்த்தார்கள். ஆனால், இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில், எந்த நோக்கத்தோடு அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததோ, அந்த நோக்கத்தைச் சரி வர நிறைவேற்றுவதற்கு உதவியாக இந்தத் திருத்தம் அமையும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும். இந்த நிறுவனங்களிலே எந்த நிறுவனங்களை இந்தச் சட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரலாம், எந்த நிறுவனங்களைக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பது பிரச்சினை. அதற்கு ஒரு விளக்கம் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது பொதுவான செக்ஷனிலே, ‘ஷார்ட் டைடில்’ எக்ஸ்டென்ட், அண்டு கமென்ஸ்மென்ட்’ என்று முன்பு இருந்தது. இப்பொழுது “அபிளிகேஷன்” என்று சேக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் தனியார் ஸ்தாபனங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் பொருந்தும் என்று போட்டுவிட்டு, டெக்னிகல் எஜுகேஷன் போதிக்கக்கூடிய ஸ்தாபனங்களாக இருந்தால் 50 பேர்களுக்கு மேல் உள்ள ஸ்தாபனங்களுக்கு மட்டும்தான் என்பதாகவும், மற்ற ஸ்தாபனங்களுக்கு 100 பேர்களுக்கு மேல் மாணவர்கள் இருந்தால் தான் என்பதாகவும், வருட வருமானம் 6,000-க்கு அதிகமாக இருந்தால்தான் என்பதாகவும் பல விதிவிலக்குப் ரோஷிஷன்களை இந்தச் சட்டத்தில் போட்டிருப்பதைத்தான் நாங்கள் ஆட்சேபிக்கிறோம். இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுவதன் காரணம் இதுபோன்ற நிறுவனங்களை ஒழுங்கு படுத்த வேண்டும்—அவை சின்ன நிறுவனமா, பெரிய நிறுவனமா, அவற்றின் வருட வருமானம் என்ன என்பதைப்பற்றி எல்லாம் நமக்கு நோக்கம் இல்லை—மாணவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கிற வகையில், சமுதாயத்தில் கல்வியைப் போதிக்கின்ற ஸ்தாபனங்கள் செம்மையாகச் செயல்பட, அவற்றை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் என்கிற கருத்தை மத்திய சர்க்கார் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்தார்கள். இதுபோன்ற சட்டம் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்றார்கள். அவரது கருத்தை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அப்படி இருக்க இந்தச் சட்டத்தில் இதுபோன்ற விதிவிலக்கு ஷரத்துக்களைச் சேர்ப்பதானது நம்முடைய அடிப்படை நோக்கத்தையே பாதிக்கும். சர்க்கார் மறைமுகமாக சிலபேர்களுக்கு விதி விலக்குக் கொடுக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்லவில்லை. அந்த வகையில் தான் சட்டத்தில் சந்து

4th November 1966] [திரு. செ. மாதவன்]

பொந்துகளை இவை ஏற்படுத்தும். நான் படிக்கிற காலத்திலேயே பார்த்திருக்கிறேன். ஒரு ட்யூடோரியல் காலேஜ் என்றால் பல இடங்களில் அதற்குப் பிராஞ்சு வைத்திருப்பார்கள். ஒரே ஆசிரியர் இன்று இங்கே வகுப்பு எடுப்பார். நாளை ப்ளேனில் சென்று திருச்சியில் வகுப்பு எடுப்பார். அடுத்த நாள் மதுரையில் எடுப்பார். அந்த பிராஞ்சுகள் எல்லாம் இன்றைக்கு ஒரே பெயரில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன என்றாலும், நாளையே இந்தச் சட்டத்தில் உள்ள சந்துபொந்துகளைக் கொண்டு தப்பிக்கொள்ளப் பராஞ்சுகளின் பெயர்களை எல்லாம் மாற்றிவிடுவார்கள். இந்தச் சட்டத்தில் உள்ள விதிவிலக்குகள் எல்லாம் அவற்றுக்குத் தான் எளிதாகப் பயன்படக்கூடியனவாக இருக்கின்றன. ஆகவே தான், எல்லா ஸ்தாபனங்களுக்கும் பொருந்தும் வகையில் இந்தச் சட்டம் அமையவேண்டும் என்பதாகத் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

இதற்குக் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று பதில் சொல்கிறபோது ஒரு ஆசிரியர் தம் வீட்டில் உட்கார்ந்து பத்து பேர்களுக்கு ட்யூஷன் சொல்லிக்கொடுத்தாலும், அவரும் கூட இதனால் பாதிக்கப்பட்டுவிடுவார்களே என்பதாகப் பச்சாதாபம் காட்டிச் சொன்னார்கள். அப்படி நிச்சயமாக வராது என்பது என்னுடைய வாதம். இன்ஸ்டிடியூஷன் என்று சொல்கிறபோது ஒரு ஆசிரியர் தம் வீட்டில் வைத்துச் சொல்லிக்கொடுப்பது என்பது அடங்காது. இன்ஸ்டிடியூஷன் என்கிறபோதே அது ஆர்கனைஸ்ட் ஒன்றாகத் தான் வரும். ஆகவே, இப்படி இந்த வாதத்தைச் சொல்லி விதிவிலக்குக் கொடுப்பது என்பது நம்முடைய நோக்கத்தையே தகர்க்கக் கூடியதாகத்தான் ஆகும். இதை மறுப் பிரிசனை செய்ய வேண்டும். கொள்கையை நாம் ஏற்றுக்கொண்டு சட்டத்தில் இது போன்ற விதி விலக்குகளை வைத்துக் கொண்டு வந்தால் சட்டம் நமக்குப் பிரயோசனம் அற்றதாகப் போய்விடும். இன்ஸ்டிடியூஷன் என்பதற்கு என்ன பொருள் என்பதை நானும் டிக்ஷனரியில் பார்த்தேன். தனிப்பட்டவர்கள் தம் வீட்டில் வைத்து சொல்லிக் கொடுப்பது நிச்சயமாக வராது. அதுபற்றி குழப்பம் எனக்கு இல்லை. குழப்பம் இருப்பதாக நினைத்தாலும் அட்சேபம் இல்லை. சர்க்கார் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதன் நோக்கம் முழுக்க முழுக்க வெற்றி பெறவேண்டுமானால், இதுபோன்ற விதிவிலக்குகளை எடுத்துவிடலாம். என்னுடைய திருத்தத்தை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் துணை சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்களை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். இந்த மாதிரி நல்ல நோக்கத்தோடு செய்யப்படுகிற சட்டத்தில் குறைகள் இருக்கக்கூடாது என்பது அவருடைய கருத்து. ஆனால் அவர் குறிப்பிட்டது போல அவர் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்வதனால் அரசாங்கத்திற்கு இன்னும் அதிக அதிகாரம் வருகிறதே, ஏற்றுக்கொள்வது தானே என்றால்—அதிக அதிகாரத்தை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[4th November 1966]

எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது ஒன்றும் நம்முடைய கருத்தல்ல. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்பதுதான் நம் லட்சியம். அதிகாரத்தை அனுபவிக்க வேண்டும் என்பது நோக்கம் இல்லை. “நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நாங்கள் அதிக அதிகாரம் தருகிறோம்” என்றால் அது அவசியமா, விதிவிலக்கையே எடுத்துவிடுவது நல்லதா என்பதைத்தான் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

முதல் மசோதாவிலேயே—ஒரிஜினல் பில்—விதி விலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அப்போது யாரும் விலக்கே கூடாது என்று பேசவில்லை. ஜாயின்ட் செலெக்ட் கமிட்டியில் வந்தபோதும் சில ஸ்தாபனங்கள் 50 என்று இருப்பதை 100 என்று ஆக்க வேண்டும் என்றார்கள். அதுவும் விவாதிக்கப்பட்டு ஏகமனதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அந்த வகையில்தான் இந்த மசோதா திருத்தப்பட்டு இருக்கிறது.

ஆனால், இதற்கு அவசியமா என்று கேட்கலாம். கூடியவரையில் சிறிய ஸ்தாபனங்கள்—இந்தச் சட்டத்தினால்—பல் தொல்லைகள் ஏற்படக்கூடும் என்று வைத்துக்கொண்டால்—அந்தத் தொல்லைகளினால் பாதிக்கப்படாது இருக்கவேண்டும். மாணவர்கள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் நம் நோக்கமே தவிர, சிறிய ஸ்தாபனங்கள், பெரிய ஸ்தாபனங்கள்—எல்லாவற்றையுமே சில நிர்ப்பந்தங்களுக்கு உள்ளாக்கவேண்டும் என்பது நம் நோக்கம் அல்ல. நான் அன்றைக்கே சொன்னேன். முக்கியமாக சில பேர்கள் மாணவர்களைச் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு தமிழ் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்படக்கூடாது. இதைத்தான் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் ஜாயின்ட் செலெக்ட் கமிட்டியில் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் எடுத்துக் காட்டிய பிறகுதான் 50 என்பதற்குப் பதிலாக 100 பேர்கள் வரையில் இருந்தால் விலக்குக் கொடுக்கலாம் என்பது முடிவு செய்யப்பட்டது. இது போன்ற விலக்கு இல்லையானால் தனிப்பட்ட ஒருவர் தம் வீட்டில் பத்தப் பதினைந்து பேர்களைச் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு டியூஷன் சொல்லிக்கொடுத்தால், அது கூடவராது என்று சொல்ல முடியாது. கனம் அங்கத்தினர் டிக்ஷனரி யைப் பார்த்திருக்கிறார். இன்ஸ்டிடியூஷன் என்றால் யார் வைத்தாலும் அதற்குள் வந்துவிடும். திண்ணைப் பள்ளிக்கூடமாக வைக்கலாம். வேறு இடத்தில் வைக்கலாம். இதுபோன்ற சிறிய ஸ்தாபனங்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்கிற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டதன் பேரில்தான் இதுபோன்ற விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. சர்க்காருக்கோ, யாருக்கோ விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று எண்ணி இதைக் கொண்டுவரவில்லை. ஜாயின்ட் செலெக்ட் கமிட்டியின் ஏக மனதான முடிவு இது. ஒரு பக்கத்தில் சொல்வார்கள், “நாங்கள் இந்தச் சட்டத்திற்கு உள்ளாகிறபோது மற்றவர்களும் தான் உள்ளாகட்டுமே” என்பதாக. ‘என் கழுத்துப் போலத்தான் உன் கழுத்தும்’ என்று சொல்வது உண்டு. அதுபோல இந்தச் சட்டத்தினால் இன்று பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் வேண்டுமானால், எல்லோரும் தான் பாதிக்கப்பட்டுமே, எதற்காக விதிவிலக்கு என்று சொல்வார்கள். சர்க்கார் தனிப்பட்ட முறையில் யாருக்கும்

4th November 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அனுசூலம் செய்யவேண்டுமென்ற முறையில் இதைச் செய்யவில்லை. விதிவிலக்கு இருந்தது. அது இருப்பது அவசியம், 50 என்று இருப்பதை 100 என்று ஆக்கலாம் என்பதாக செலக்ட் கமிட்டியில் வற்புறுத்தப்பட்டு, ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதன் காரணமாகத்தான் இது இங்கே அமைந்திருக்கிறது. ஆகையால் கனம் அங்கத்தினர் தம்முடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The amendment was put and lost.

Clause 1 was put and carried.

The Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

‘That the Madras Private Educational Institutions (Regulation) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 14 of 1966), as amended, by the Joint Select Committee, be passed.’

கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா—சில ஸ்தாபனங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் செயல்படுகிறது, அவற்றை நிர்ப்பந்தங்களுக்கு ஆளக்கேவண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இம்மசோதா கொண்டு வரப்படவில்லை. அவை ஒழுங்காக நடக்க வேண்டும்; மாணவர்களுக்கு அவற்றினால் நல்ல பலன் கிடைக்க வேண்டும்; மாணவர்களை பாதிக்க இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற நோக்கத்தில்தான் கொண்டு வரப்பட்டது. மசோதா வந்தவுடன் சிலர் ஆட்சேபணை தெரிவித்தார்கள். அவர்களுடைய ஆட்சேபணைகளை எல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டியில் சில நல்ல திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதா இப்போது சட்டமாக வர இருக்கிறது. இந்த லட்சியம் நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றப்படக்கூடிய வகையிலே சர்க்காருக்கும், சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கும் ஒத்துழைப்புக் கிடைக்குமென்று நம்புகிறேன். இந்த மசோதாவைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அன்று அதை நான் குறிப்பிடவில்லை. பரிட்சையில் தேராதவர்களுக்கு இப்படி வைத்து நடத்துவதைவிட கல்லூரிகளிலே அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஸ்தாபனங்களே அதுமாதிரி நடத்தலாம் என்று தெரிவித்தார்கள். அரசாங்கம் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அன்றைக்கு அதே கருத்தை சென்னைப் பல்கலைக் கழக வைஸ்சான்ஸஸ் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள் வேறு மனர்த்திலே. அந்தக் கருத்தை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. இதில் போட்டா போட்டி ஒன்று இல்லை. இந்தச் சட்டப்படி பிரைவேட் பூட்டோரியல் காலேஜ்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம். இருந்தாலும் சில அரசாங்கக் கல்லூரிகளிலே மாலைநேரக் கல்லூரி வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றதைப் போல தேராதவர்களுக்கு ஒரு டிபூஷன் கொடுக்கலாம் என்பது. அப்படியிருக்குமானால் அவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தவர்களே சொல்லிக் கொடுப்பதால், அவர்களுக்குத்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th November 1966]

தெரியும் மாணவர்களுக்கு எதிலே பயிற்சி அவசியம் என்பது. ஆகவே சர்க்கார் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு சில கல்லூரிகளிலே தேரூத மாணவ மாணவிகளுக்கு விசேஷமாக ட்யூஷன் வசதி கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் பரிசீலிக்கின்றது. அதைப் பற்றியும் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும் என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னாலே ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகளை சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். முன்னாலே சொல்வதற்கு மறந்து விட்டேன். பொதுவாக வீற்பனைவரிச் சட்டத்திலே ஒரு புரொவிஷன் இருக்கிறது. அதாவது டர்ன்ஓவர் 10,000 ரூபாய்க்கு மேலே இருப்பவர்கள்தான் அதற்குள் வருவார்கள் என்றாலும், 7,500 உள்ளவர்கள் எல்லாம் கூட ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆகவே அதே மாதிரி, இந்தச் சட்டத்திலும் 100 மாணவர்கள், 6 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் என்று எல்லாம் வரம்பு இருந்தாலும்கூட, அதற்குக் குறைந்த அளவிலே உள்ள இன்ஸ்டிடியூஷன் எல்லாம் ரிஜிஸ்டர் மாதிரி ஏதாவது செய்துகொண்டால்தான் நல்லது. ஏனென்றால் அப்படி இருந்தால்தான் அரசாங்கம் அவர்களின் மேல் கண்காணிப்பு வைத்துக்கொள்ளலாம். திரு. மாதவன் அவர்கள் கூறிய மாதிரி தவறுகள் ஏதாவது ஏற்பட்டால்கூட அவற்றைச் சரிப்படுத்துவதற்கு முடியும். இந்தச் சட்டத்திலே உள்ள பல நிபந்தனைகள், விதிகள், கண்டிஷன்கள் இவைகளுக்கு எல்லாம் விதிவிலக்கு இருந்தாலும்கூட எல்லா இன்ஸ்டிடியூஷன்களும் பதிவு செய்துகொள்ளவேண்டும். அப்படிப் பதிவு செய்து கொண்டிவிட்டால் தப்புகள், தவறுகள் வராமல் கண்காணிக்கலாம். பல டியூட்டோரியல் காலேஜ்களில் ஷார்ட் பிரியட் டிரெயினிங் தான் கொடுக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கின்ற ஸ்டாஃப்க்கு எல்லாம் நிறையச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. வருடத்தில் மூன்று மாதங்களிலே இருந்து, ஆறு அல்லது ஏழு மாதங்கள் வரைதான் அவர்கள் நடத்தமுடியும். அதற்குள்ளேதான் அவர்கள் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்த தேர்ச்சி பெறச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் அதிகமான சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதைத்தவிர, அவர்கள் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு அட்வர்டைஸ்மென்ட், விளம்பரங்கள் எல்லாம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் அதிகமான ஃபீஸ் வாங்காமல் இருக்க அதை முறைப்படுத்த வேண்டியது அவசியந்தான். ஆனால் அதே நேரத்தில் சாதாரண கல்லூரிகளில் வசூலிப்பதுபோல் அந்த மாதிரியான ஃபீஸ் மட்டும் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்று முறைப்படுத்துவது கூடாது. ஏனென்றால் அவர்கள் அந்த மாணவர்களுக்கு ஷார்ட் பிரியட்டில் இன்டென்சிவ் டிரெயினிங் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் ஹை ஸாலரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. நானே பார்த்திருக்கிறேன். ஒரு சில இடங்களில் அவர்களை ஒரு சீஸனுக்குத்தான் எங்கேஜ் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. பிறகு அவர்களை

4th November 1966] [திரு. வை. சங்கரன்]

எடுத்துவிடுவார்கள். அவர்களை ஆண்டு முழுமைக்கும் பர்மனன்ட் ஆக வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தலாம். இவ்வாறு எல்லாம் செய்வதற்கு ஏற்ற முறையில் ஃபிஸ் பிரஸ்கிரைப் பண்ணும்போது அவர்களுக்கு லாட்டிட்யூட் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, நான் ஏற்கனவே கூறியதுபோல் லைப்ரரி பிரைவேட் ட்யூட்டோரியல் இன்ஸ்டிடியூஷனுக்குத் தேவையில்லை. ஏனென்றால் அங்கே அவர்கள் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் வரை தான் படிக்கப் போகிறார்கள், அவர்களுடைய பாடங்களைப் படிப்பதற்குத்தான் நேரம் இருக்கிறது. ஜெனரல் நால்ட்ஜ் இம்ப்ரூவ் பண்ணுவதற் வேறு ஏதாவது வைத்துக்கொள்ளலாம், ஆகவே அந்த வகையிலே இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையிலே நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That the Madras Private Educational Institutions (Regulation) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 14 of 1966), as amended by the Joint Select Committee, be passed.’

The motion was put and carried and the Bill, as amended by the Joint Select Committee, was passed.

(2) THE MADRAS ENTERTAINMENT TAX (AMENDMENT) BILL, 1965
(L.A. BILL NO. 29 OF 1965).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to present the Report * of the Select Committee on the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 29 of 1965) and move—

‘That the Bill, as amended by the Select Committee, be taken into consideration.’

As the hon. Members are aware, this Bill was introduced in the Assembly on the 3rd November 1965 and the Bill was referred to the Select Committee, by a resolution of the Assembly, dated the 6th November 1965.

The Committee considered the Bill in detail and has submitted its report, together with a copy of the Bill as revised by it.

I shall briefly explain the important changes, which the Select Committee has made in the Bill.

The theatre owners and film producers represented (both in writing and by way of oral evidence) to the Select Committee that the enforcement of the provisions of the Bill in regard to “complimentary tickets”, would result in certain difficulties to the trade in general. The Committee has therefore decided to delete the provisions relating to complimentary tickets.

It was also represented to the Committee that the provisions of the original Bill relating to increase of the maximum fine from Rs. 500 to Rs. 1,000 was not called for, and that to hold the proprietor or the person employed by the proprietor responsible for

[Sri R. Venkataraman] [4th November 1966]

the presence of a person, without a ticket, in the place of entertainment, would also cause hardship to the owners of the cinema houses. So the Committee has decided not to make any change in the present rate of fine but to specifically provide for the punishment of persons found without a ticket or pass in any place of entertainment with fine which may extend to one hundred rupees. Provision has also been made permitting the owner to prove that the person had entered the theatre without his knowledge or connivance and the spectator to prove that he had entered the theatre only with the knowledge or connivance of the proprietor and thus exonerate himself. The Committee has also decided to provide penalty for abetment of the commission of any offence under the Act, with the punishment provided for the offence.

In Writ Petition No. 575 of 1963, the Madras High Court has recently held that under the principal Act, as it stands, entertainments tax cannot be levied on any payment which has escaped assessment. The Committee has taken note of this decision and has decided to validate all cases of past assessments or re-assessments or collection of any tax on any payment for admission to any entertainment, etc., which has escaped assessment or which has been assessed at a lower rate, than the rate at which it is assessable.

It is also considered necessary that provision should be made for assessment by the best of judgment method in respect of escaped payment, etc. As the department has all along been assessing escaped payment and also adopting best of judgment method it is considered necessary to validate assessment and collection already made. The provision for levy of tax on escaped payments has also been given retrospective effect from 1st April 1960 so that assessment for the period subsequent to that date could be reopened wherever necessary.

I now request the House to accept the motion.

MR. DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

‘That the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 29 of 1965) as amended by the Select Committee be taken into consideration.’

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே கொண்டு வந்துள்ள கேரிக்கை வரி மசோதாவின் மீது நான் சில வார்த்தைகள் பேசுவதற்கு முன்வந்திருக்கிறேன். இந்தக் கேரிக்கை வரி மசோதா என்ன காரணத்திற்காகக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு தம்முடைய உரையிலே விளக்கினார்கள். இந்த மசோதாவை திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், இந்தச் சபையிலே அறிமுகம் செய்யப் பட்டு பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்ட நேரத்திலேயே இங்கே வரவேற்றிருக்கிறது. அந்த வகையில் இந்தக் கேரிக்கை வரி திருத்த மசோதாவை இந்த மன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் வரவேற்கிறேன்.

4th November 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

சினிமாக்கொட்டகைகளிலே வரி ஏமாற்றப்படுகிறது. மோசடி செய்கிறார்கள், சர்க்கார் கஜானாவுக்குச் செலுத்த வேண்டிய பணம் மிக அதிகமாக விரயமாகிக் கொண்டிருக்கிறது; அதைத் தடுப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்ற பலத்த கருத்து இருந்து வந்திருக்கிறது. இந்தப் பெரும் கருத்தைத் தொழிலமைச்சராக இருக்கின்ற அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் இந்தக் காரியங்களில் ஈடுபாடு இருந்த காரணத்தால், ஒரு பெரிய மசோதாவையே கூடக் கொண்டு வந்தார்கள். பொது விற்பனை வரி ஏமாற்றப்படுவதைத் தடுப்பதற்காக ஒரு பெரிய மசோதாவைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த மசோதா நெருக்கடியை ஒட்டியும், வியாபாரிகள் பிரதிநிதிகள் வாக்குறுதி அளித்ததையொட்டியும் வாபஸ் பெறப்பட்டது என்பதை இந்த மன்றம் நன்றாக அறியும்.

கேளிக்கை வரியைப் பொறுத்து பயங்கரமான ஏமாற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன. தவறான டிக்கட்டுகள் விற்கப்படுகின்றன. இன்று சென்னை நகரிலே இந்த வரியின் மூலமாக ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் வருகிறது; ஆனால் ஒழுங்காக வந்திருக்குமானால் 2½ கோடி ரூபாய் கிடைத்திருக்க வேண்டும். இந்த மாதிரி மோசடியைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்; கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கழகத்தின் சார்பில் நெடுநாட்களாகச் சொல்லி வந்த கருத்துக் களை நிறைவேற்றும் வகையில் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பற்றிப் பின்னால் எடுத்துச் சொல்கிறேன். இந்த வரி ஏமாற்றத்திலுள்ள அபாய நிலையை, கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் தெளிவாக எடுத்து விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பல தகவல்கள் இதைப் பற்றி வந்திருக்கின்றன. பரமக்குடி என்ற ஊரில் உள்ள சினிமாக்கொட்டகையில், பரிசோதனைக்காரர்கள் பார்க்கின்ற வேளையில் 500 பேர்கள் டிக்கட் இல்லாமல் இருந்தார்கள். பவானிக்கு அருகில் ஒரு கிராம சினிமாக்கொட்டகையில் இருந்தவர்களில் பாதிப் பேர் டிக்கட் இல்லாமல் இருந்தார்கள். சினிமாக்கொட்டகை நிர்வாகி பெட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு ஒடிப் போய்விட்டான் என்ற தகவல் வந்தது. கள்ளப் பணம், கள்ளப் பணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மூவாயிரம் கோடி ரூபாய் இந்தியாவில் கள்ளப்பணம் இருப்பதாகவும், அதனால்தான் திட்டங்களைச் சரியான முறையில் நிறைவேற்ற முடியாமல் இருக்கிறது என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கள்ளப்பணத்தை ஒழிப்பதற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் மிக மிக மோசமாக இருக்கின்றன. இந்த மசோதாவுக்கு வேறு ஒரு தலைப்பு கொடுப்பதாக இருந்தால், இதற்கு கள்ளப்பண ஒழிப்பு மசோதா என்று கூட மாற்றுப் பெயரிடலாம். இந்தக் கள்ளப்பணம் எப்படி வருகிறது என்பதைப் பற்றி ஒரு பெரிய சினிமா அதிபர்--அரசியல் நிலைமைகளுக்காக அவருடைய பெயரை--பெயரைச் சொல்லவில்லை--என்னிடம் கூறினார். ஒரு கிராமத்திலுள்ள சினிமாக்கொட்டகையிலே மூன்று ஆட்டங்களிலே 500

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th November 1966]

ரூபாய் வசூலாவதாக வைத்துக் கொண்டால், அதிலே 200 ரூபாய் நல்ல பணம், 300 ரூபாய் கள்ளப்பணம். இப்படி தினந்தோறும் 300 ரூபாய் விலை சேர்த்து மொத்தமாக அவன் சென்னையிலுள்ள சினிமா பிரபல படத் தயாரிப்பாளருக்குக் கொடுக்கிறான். இப்படி பல சினிமாத் கொட்டகைக்காரர்கள் செய்கிறார்கள். இப்படி உருவாகி வருகிற கள்ளப்பணத்தைத் தடுக்க இந்த மசோதா வழி செய்யவேண்டுமென்ற பெரிய ஆவலைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நான்காவது ஸ்தூலாண்டுத் திட்டத்தைச் சரிவர நிறைவேற்றுவதற்கு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தை மட்டும் நன்றாக அமல் நடத்தினால் போதும் என்று கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற எத்தனையோ இடையூறுகள் இருந்தன என்பதைக் கனம் மந்திரியவர்கள் மன்றத்தில் ஒப்புக் கொள்ளாவிட்டாலும், மனத்திற்குள் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

இந்த சினிமாத் கொட்டகைக்காரர்கள் ஒரு பெரிய பொருளாதார சாம்ராஜ்யத்தையே ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல மகத்தான தந்திரங்களின் காரணமாக, கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அரசாங்க கஜாநாவுக்கு வரமுடியாமல் ஏமாற்றப்படுகிறது. மேட்டுப்பாளையத்திலே இரண்டு சினிமாத் கொட்டகைகள் இருக்கின்றன. கே.எம்.எஸ். சினிமாத் தியேட்டர், யுனிடெட் சினிமாத் தியேட்டர் என்ற இரண்டு சினிமாத் கொட்டகைகள் இருக்கின்றன. அந்த சினிமாத் கொட்டகையின் முதலாளி திரு . . .

கனம் உதவி சபாநாயகர் : இந்த மன்றத்தில் இல்லாதவர்களுடைய பெயரை இங்கே குறிப்பிடக்கூடாது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சட்டசபை சம்பிரதாயங்களை யொட்டி, இதில் அங்கத்தினர்களாக இல்லாதவர்களுடைய பெயரைக் குறிப்பிட்டுக் குற்றச் சாட்டுகள் சொல்லக் கூடாது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எப்படி வரி மோசடி நடந்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்த ஊர் முனிசிபல் தலைவர், காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் . . .

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது சரியல்ல. இந்தச் சபையின் விதிமுறைகளின்படி அங்கத்தினராக இல்லாதவர்களைப் பற்றிய குற்றச்சாட்டைச் சொல்லக்கூடாது. அவர்களுக்குப் பதில் சொல்ல இங்கே வாய்ப்பு இல்லை. (திரு. கே. ஏ. மதியழகன். கவர்ன்மென்டைப் பற்றிச் சொல்லலாம் அல்லவா?) கவர்ன்மென்டைப் பற்றிச் சொல்லலாம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எப்படி இந்த விஷயத்தைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்வது?

4th November 1966]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : எப்படிச் சொல்ல வேண்டுமென்று வழி கேட்டால் சொல்லித் தருகிறேன். 'மேட்டுப் பாளையத்தில் உள்ள ஒரு சினிமா அதிபர் என்று சொன்னால் யாருக்கும் ஆட்சேபணை கிடையாது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மேட்டுப் பாளையத்தில் உள்ள ஒரு சினிமா அதிபர், யுனெடெட் தியேட்டர், கே.எம்.எஸ். தியேட்டர் என்ற இரு சினிமாச் தியேட்டர்களை நடத்தி வருகிறார். முனிசிபல் தலைவராகவும் இருக்கிறார்.

MR. DEPUTY SPEAKER : Is there any case pending?

SRI K. A. MATHIALAGAN : No case is pending.

இந்த இரண்டு சினிமாக்கொட்டகைகளும் கடந்த வருஷம், 7-11-1965 அன்று விற்பனை வரி அதிகாரி வேசகாயம் என்பவரால் சோதனை போடப்பட்டன. (குறுக்கீடு) 'டு எஸ்டாப்ளிஷ் மை பாயின்ட்' நான் இதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. விற்பனை வரி அதிகாரியால் சோதனை போடப்பட்டன. அந்த சினிமாக்கொட்டகைகளில் நம்முடைய சர்க்காருடைய சீல்களைப் போல் கோபுரம் போடப்பட்ட கள்ள சீல்கள் போடப்பட்ட டிக்கட்டுகள் மூன்று லட்சம் ரூபாய் அளவு டிக்கட்டுகள் கைப்பற்றப்பட்டன. ஏறக்குறைய மூன்று லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு அவருக்கு அபராதம் போடப்பட்டது. அன்று, சர்க்கார் சீலைப் போல தினந்தோறும் முத்திரை போட்டுக் கொண்டு வந்தது கைப்பற்றப்பட்டது. கள்ள சீல் போடுவது பயங்கரமான குற்றம். பகல் ஒரு மணியில் இருந்து இரவு பன்னிரண்டு மணி வரை தினந்தோறும் கோபுரம் போட்ட கள்ள சீலைப் போட்டு டிக்கட்டை விற்றுக் கொண்டு வந்தார்கள். ஒரு வருஷ காலமாக அவர்கள் டீடி கிரிமினல் வழக்கு எடுக்கப்படாததற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும். அந்தக் கோபுரம் போட்ட டிக்கட்டுகள் எல்லாம் சர்க்கார் சீலா அல்லவா என்பதைப் பரிசோதனைக்காக அனுப்பினோம் என்று சொன்னார்கள். இன்னும் அந்தப் பரிசோதனை வரவில்லை. இது ஒரு சிறு குற்றமல்ல. சர்க்காரை எமாற்றுகிற முறையிலே மேட்டுப்பாளையத்திலே தினந்தோறும் நடந்து வந்த காரியம். எவ்வளவு ரூபாய் இதில் போயிருக்கும்? கள்ள நோட்டு அடிக்கிறவனுக்காவது நோட்டை மாற்றவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆனால் இது தினந்தோறும் நடக்கிறது.

திருவள்ளூரில் இரண்டு சினிமாக்கொட்டகைகள் இருக்கின்றன. லட்சுமி டாக்கீஸ் என்ற கொட்டகை வடநாட்டு மார்வாரி ஒரு வருக்குச் சொந்தமானது. இன்னொரு கொட்டகை அங்குள்ள டிஸ்சிபல் சேர்மனுக்கு, அவர் கான்கிரஸ்காரர், சொந்தமானது. அங்கு டிக்கட்டைகளை ரோல் செய்கிறார்கள். நான் ஒரு டிக்கட்டை கேட்டால் கொடுக்கும்போது பாதியைக் கிழித்து என்னிடம் கொடுத்து விட்டு மறுபாதியை பையில் போட்டுக்கொள்கிறார்கள். அடுத்த ஆள் ஒருவர் வந்து டிக்கட் கொடுத்தால், அதை முழுமை

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[4th November 1966]

யாக வைத்துக் கொண்டு என் டிக்கட்டின் பாதியை அவர்களிடம் கொடுக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மோசடி அங்கு நடக்கிறது. திருவள்ளூரில் இப்படிப்பட்ட மோசடி அந்த முனிசிபல் சேர்மன் னின் தியேட்டரில் நடைபெற்று 28-5-1964-ல் ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் போடப்பட்டது. இன்றுகூட அங்கு அப்படி நடக்கிறது. வட நாட்டு மார்வாரி தியேட்டரிலும் நடக்கிறது. திருவள்ளூரில் நடப்பது என்பது தனிப்பட்ட ஒரு சம்பவம் அல்ல. மேட்டுப்பாளையத்தில் நடப்பதும் சிறிய விவகாரம் அல்ல. அவர்கள் ரோல் செய்கிறார்கள். நீங்கள் குதிரை போன பின் லாயத் தைப் பூட்டுகிறீர்கள். நிலவரியை அதிகப்படுத்துகிறீர்கள் மின் சாரக் கட்டண வரியை உயர்த்துகிறீர்கள். ஆனால் வழிப்பறிக் கொள்ளைகாரர்களைப்போல் செய்பவர்களை, கொள்ளை அடிப்பவர்களை சமூகநாயத்தில் உள்ள புல்லுருவிகளை என்ன செய்கிறீர்கள். சினிமா டிக்கட்டுகளுக்கு முத்திரை போடுகிறார்கள். மைசூரில் ஒரு ஸ்டாம்பு ஒட்டுகிறார்கள். அங்குள்ள சினிமாக் கொட்டகைகளுக்கு போகக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டால் இது தெரியும். அங்கு டிக்கட்டில் ஸ்டாம்பு ஒட்டுகிறார்கள். ஒட்டிய அதை கிழிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஸ்டாம்பு முறையை இத்தனை ஆண்டுகளில் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடாதா? அட்ஹசீவ் ஸ்டாம்பிஸ் இருக்கின்றன. இதுமாதிரி ஏதாவது செய்யக்கூடாதா? கள்ள நோட்டு அடிப்பது பிரபலமாக இருக்கும்போது வெறும் முத்திரை போடுவதில் என்ன கஷ்டம்? அட்ஹசீவ் ஸ்டாம்பிஸ் போல் ஏன் போடக் கூடாது? அதற்கு வழிவகை இருக்கிறதா? இவ்வளவு சாலமாக இவர்கள் இதுபற்றி யோசித்தார்களா? ஏன் மெக்கானைச் செய்யக் கூடாது? டிரான்ஸ்போர்ட் டிப்பார்ட்மென்ட்டுக்காக ஆண்டு தோறும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கு டிக்கட் அடிக்கிறார்கள். அடிக்கடி பீ.ஏ.சி-க்கு வருகிறது. கள்ள முத்திரை அடிக்கிறவனுக்கு இன்று காங்கிரஸ் டிக்கட் கொடுப்பதற்கு அவர்கள் மனுச் செய்திருக்கிறார்கள். அவனுசி தாலுகாவில் அது இருக்கிறது. இது யார் பலனீனம்? திருவள்ளூரில் நடந்திருக்கிறது.

காம்ப்ளிமென்டரி டிக்கட்ஸ்பற்றிச் சொன்னார்கள். காம்ப்ளிமென்டரி டிக்கட்ஸ் வேண்டாம் என்று இருந்தது குறித்து இப்போது டெலீட் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் ஒரு சமாதானம், ஒரு மரியாதையான வார்த்தை இந்த மன்றத்திற்குச் சொல்ல வேண்டாமா? யாரோ ஒரு சினிமா அதிபர் சொன்னார் என்பதற்காக ஏன் அந்த கிளாஸ் வேண்டாமென்று கருதினீர்கள்? காம்ப்ளிமென்டரி டிக்கட்ஸ் வேண்டியதுதான், அந்த கோரிக்கைகூட நியாயம்தான். ஆனால் சினிமா அதிபர்கள் சொன்னார்கள் என்பதற்காகச் செய்தால் அவர்களுக்கும் உங்களுக்கும் உள்ள வரல செலவு என்பதைத் தவிர வேறு என்ன பொருள்? முதலிலேயே உங்களுக்குத் தெரியாதா? திரு. ஏ. எல். சீனிவாசன் என்ற சினிமா வர்த்தகச் சங்கத் தலைவர் சாட்சியம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்ன கொடுத்திருக்கிறார்கள்? "இதை ஏன் கொண்டு வருகிறீர்கள்? கணம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களே, பெருந்தன்மையாக எங்களுக்கு நன்மை செய்கிறவர்களே, பொது விநியோக வரி மசோதாவை வாபஸ் பெற்றதுபோல்

4th November 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இதையும் வாபஸ் பெறுங்கள்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். திரு. சினிவாசன் அறிக்கை இதில் இருக்கிறது. அதற்கு சமாதானம் சொன்னீர்களா? காம்ப்ளிமென்டரி டிக்கட்டினால் ஊழல்கள் ஏற்படும் என்றுதானே முதலில் அப்படிப் போடப்பட்டது. பின் ஏன் மாற்றினீர்கள்?

அடுத்தபடியாக, அபராதம் 1,000 ரூபாய் என்றிருந்ததை ரூ. 500 போதும் என்று போட்டிருக்கிறீர்கள். விவியராக இருக்கிறது என்ற காரணம் சொல்கிறார்கள். இப்படிச் செய்பவர்களுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கவேண்டும். வேறு நாடுகளில் உள்ள மார்க்கட் கள்ளச் சந்தை, வம்பிப்பறி போன்றவற்றிற்கு விதிப்பதுபோல் மரண தண்டனை விதிக்கவேண்டும். 500 ரூபாய் என்று அபராதம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, எந்த நோக்கத்திற்காக இதைக் கொண்டுவந்தோமோ, அது பரிபூர்ணமாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா என்பதற்காகத்தான் கேட்கிறேன். காம்ப்ளிமென்டரி டிக்கட்டில் கொடுக்கட்டும். ஆனால், என்ன காரணத்திற்காக அதை மாற்றினார்கள் என்பதுபற்றிச் சொல்லவேண்டாமா? பொது விற்பனை வரி மசோதாவை வாபஸ் பெற்றதுபோல் இதைப் பெற வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள்.

நம் நாட்டில் எவ்வளவோ ஏழை மக்கள், கொடிக்கணக்கான மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள், நகக்கிப் பிழிந்து கிடக்கிறார்கள். ஆனால் ஊரை எமாற்றுகிறவர்களுக்குச் சலுகை. இந்த மசோதா அந்த ரூபத்தில் இப்போது இல்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்து கொள்கிறேன். கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களின் நோக்கம் நல்லநோக்கம். அவர்களுக்கு நல்ல எண்ணம் இருக்கிறது. இருகய சுத்தி இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியும், நான் அவர்களோடு பழகியிருப்பதில் இருந்து. நன்றாகச் செய்யவேண்டுமென்றுதான் விரும்புகிறார்கள். ஆனால், பொதுப்போக்கில் பொதுத் தன்மையில், பொதுச் சக்தியில் அவர்கள் எவ்வளவுதான் மேதையானாலும், நல்ல தன்மை, புனிதமான கொள்கைகளைக் கொண்டவர்களாக இருந்தாலும், சாதாரண குடும்பங்களுக்கு நன்மை புரிய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தாலும் அவர் இன்றைக்கு இருக்கிற சர்க்கார் அமைப்பிலே, அமைச்சர் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள் இருக்கிற மந்திரி சபையிலே, அவர்கள் இருக்கிற கட்சிக் கூடாரத்திலே அது முடியாது. அது சினிமாத் தொழிலாளர்களுடையவும், விற்பனை வரியை எமாற்றுகிறவர்களுடையவும் கூடாரமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குச் செய்ய விரும்பும் இல்லை என்று பொருள் அல்ல. அவர்களால் செய்ய முடியாது, செய்ய முடியவில்லை. இன்னும் அவர்களை அறைகூவித் கேட்கிறேன். கொண்டுவந்த பொது விற்பனை வரி மசோதாவை நிறைவேற்றியிருந்தால் நில வரி என்ன, சென்ற தடவை எட்டுக் கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வரி போட்டார்களே அதையும் கூட ரத்து செய்ய முடியும். ஆனால் அப்போது என்ன சொன்னார்கள்? இப்போது எமர்ஜன்சி இருக்கிறது. மேலும் நிவர்கள் நல்ல பிள்ளைகளாக நடந்து கொள்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களின் நல்ல பிள்ளைத்தனத்திற்காக இதைக் கொண்டுவரவில்லை என்று

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th November 1966]

சொன்னார்கள். நான் சிரம் தாழ்த்திக் கேட்கிறேன், ஏன் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டுக் கேட்கிறேன், இங்குள்ள 3½ கோடி மக்களின் மீது அவர்களுக்கு அக்கறையிருக்கிறதா, ஏன் அந்தப் பொது விற்பனை வரி மசோதாவைக் கொண்டுவரவில்லை? என்று இப்போது எமர் ஜன்சி தீர்ந்துவிட்டது, இவர்களும் நல்ல பிள்ளைகளாக ஆகவில்லை, பின் ஏன் கொண்டு வரவில்லை? அதைக் கொண்டு வராததன் மூலம் உங்களை சிறைக் கைதியாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். எட்டுக் கோடி ரூபாய் வரியை ஏமாற்றுவதற்கு, இந்த கஜானாவைக் கெடுக்க நீங்கள் உடந்தையாக இருக்கிறீர்கள் என்பது மட்டுமல்லாமல் இந்த முதலாளித்துவக் கோட்டைக்கு நீங்கள் செங்கல் எடுத்து வைக்கிறீர்கள். பொது விற்பனை வரி மசோதாவைக் கொண்டு வராததன் மூலம் இந்த நாட்டை வள்கித்து, முதலாளித்துவத்தைப் பாதுகாக்கும் பெரும் குற்றச்சாட்டை செய்கிறீர்கள். இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிற நேரத்தில் இந்தக் கண் துடைப்பு மசோதாக்களினால் பலன் ஏற்படப்போவதில்லை. மக்கள் வாக்குகளை வாங்க மீண்டும் போகப் போகிறோம். ஒரு மாற்றிக்கட்சி ஆட்சியில் அமைகிற நிலையில்தான் இந்தக் காரியங்கள், வழிப்பறிக் கொள்கைகள் சரிவதற்கும், ஏழை மக்கள் வாழ்வதற்கும், கஜானாவில் பணம் வந்து சேருவதும் என்ற காரியங்கள் நடக்கும் என்று கூறி இதுவரையிலாவது அவர்கள் கொண்டுவந்தார்களே என்று கூறி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இதை வரவேற்கிறது என்று கூறி அமைகிறேன்.

* திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுக்கு கமிட்டியினர் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தத்தின்படி நிறைவேற்றுகின்ற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பேசுகின்ற வாய்ப்பில் என்னுடைய கட்சியின் செயலாளர் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களையே நானும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை முதலில் சட்ட சபையில் தாக்கல் செய்த சமயத்தில் நம் முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மிக விரமாகப் பேசினார்கள். சினிமா கொட்டகைகள் நடத்துகின்றவர்கள் காம்ப்ளிமென்டரி பாஸ் கொடுப்பதில் எங்களுக்கு அட்சேபணியில்லை. ஆனால் அரசாங்கத்திற்கு செலுத்தவேண்டிய வரிக்களை செலுத்திவிட்டு வேண்டுமென்றால் அவர்கள் காம்ப்ளிமென்டரி டிக்கட் கொடுக்கலாம். அதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வந்தோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இப்போது சபை முன் தாக்கல் செய்திருக்கின்ற மசோதா அசல் மசோதாவிலிருந்து உரித்து எடுத்ததைப் போலத்தான்—மக்கிய பொருளாக இருக்கின்ற காம்ப்ளிமென்டரி டிக்கட் வசூல்தான் இந்தச் சட்டத்தில் காணப்படவில்லை. செலெக்ட் கமிட்டியினர் கொடுத்திருக்கின்ற ரிப்போர்ட்டைப் பரிசீலித்து பார்த்ததில் அரசாங்கம், அதிலும் காங்கிரஸ் கட்சியாக இருக்கின்ற காங்கிரஸ் அரசாங்கம் எவ்வளவு தூரம் முதலாளிகளுக்கு—காங்கிரசில் இருக்கின்ற முதலாளிகளுக்கு—வலிந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்கின்ற நிலைமையைத்தான் நாம் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தைத் தாக்கல் செய்கிறார்கள் என்றால் அதை

4th November 1966, [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

சேலெக்ட் கமிட்டிக்கு பரிசீலனைக்காக அனுப்புகிறார்கள் என்றால், அந்தச் சட்டத்தை எப்படி மாற்றி அமைக்கின்றார்கள் என்று பார்த்தால், அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற மூலத்தத்துவத்திற்கு முரண் இல்லாமல் சில பல குறைபாடுகளை மாற்றிச் சட்டத்தைத் எத்தனை தாக்கல் செய்தால் அதை நாங்கள் வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் எதற்காக இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்தார்கள் அந்தக் காரியம் பறி போய்விட்டது. அதற்குப் பிறகு இந்தச் சட்டத்தில் உப்பு சப்பு இல்லாத சட்டமாக இந்த சபை முன் வைத்து நிறைவேற்றவேண்டும் என்று நமது அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைத் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். எங்களுடைய கட்சியின் செயலாளர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் சொன்னது போல் நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் எதையும் சொல்லுகின்ற சமயத்தில் வீரமாக முதலிலே சொல்லுகின்றார்கள். அதனுடைய விளைவு தமிழகத்திலே இருக்கின்றவர்கள், அதிலும் காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருக்கின்றவர்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கின்றார்கள், அதற்குப் பின்னால் இந்த வீரம் எல்லாம் எங்கோ போய்விடுகிறது. கட்சியில் ஒன்றும் இல்லாத அளவுக்கு இப்படிப்பட்ட சட்டத்தைத் தாக்கல் செய்யக்கூடிய நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறது என்பதை நான் மீண்டும் மீண்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. திரு. ஏ. எல். சீனிவாசன் அவர்கள், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு துணையாக இருக்கின்றவர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கடுமையாக எதிர்த்திருக்கிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல. திரு. ஜி. உமாபதி என்ற ஒரு பெரிய பணக்காரர், இந்தச் சட்டத்தில், காம்ப்ளிமென்டரி கொடுக்கின்ற முறையைக் கண்டித்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் பெரும் துணையாக நிற்கிறவர்கள். அவர்கள் எல்லாம் எதிர்க்கின்றார்கள். அவர்கள் வரவேற்கவில்லை என்று தெரிந்தவுடன் நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்களே முன் வந்து, யார், காம்ப்ளிமென்டரி டிக்கட் கொடுத்தால் அதற்கான வரிப்பணத்தை—டாக்கை—கொடுத்துவிட்டு சினிமா அதிபர்களைக் கொட்டகைக்காரர்கள் அனுமதிக்கலாம் என்று சொன்னார்களோ, அவர்களே இப்போது அதை விட்டுவிடலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதிலே இருக்கின்ற நிலைமை என்னவென்றால் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள், தங்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்று தெரிந்தவுடனே வாபஸ் வாங்கிவிடுகிறார்கள் சட்டத்திலுள்ள முக்கியமான ஷரத்துக்களை. இது தேவை தானா என்பதை இந்த மன்றம் ஆராய வேண்டியிருக்கிறது. எங்களுடைய கட்சி செயலாளர் அவர்கள் டிக்கட்டுகள் அச்சடித்து விநியோகிப்பதில், பல ஊழல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டு ஒன்றிரண்டு ஊழல்களைச் சொன்னார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது, தபிதகத்தில் இருக்கின்ற சினிமாக்கொட்டகைகளில் டீப்ளிகேட் டிக்கட் அச்சடித்து விநியோகிக்காத தியேட்டர்களே இல்லை என்று சொல்லுவேன். என்ன நடக்கிறது, சினிமா கொட்டகைகளுக்குச் செல்லும், டி.சி.டி.ஓ.வாக இருந்தாலும் ஏ.சி.டி.ஓ.வாக இருந்

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [4th November 1966]

தாலும் சரி, சி. டி. ஓ-வாக இருந்தாலும் சரி இவர்கள் எல்லாம் என்றைக்காவது டிக்கட் வாங்கிக்கொண்டு சினிமா பார்க்கிறார்களா? அங்கே வருகின்ற விற்பனை வரி அதிகாரிகள் முதல் வகுப்பில் இருந்து கொள்கிறார்கள், அவர்களோடு மட்டுமல்ல, அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு டிக்கட்டுகள் வாங்கித்தான் சினிமா பார்க்கின்றார்கள் என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா? கிடையவே கிடையாது, இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் தியேட்டர்களுக்கு வருகிறார்கள் என்றால் முதலாளிகள் கதவுகளைத் திறந்துவிடுகின்றார்கள் அப்படியிருக்கும்போது, டிக்கட்டுகளில் டாக்ஸ் எவ்வுஷன் நடக்கிறதா இல்லையா என்று இவர்கள் எப்படி செக் செய்ய முடியும்? முதலாளிகள் டிக்கட்டுகள் அச்சடித்துக்கொடுக்கிறார்கள் என்றால், இன்னின்ன அச்சாபிசில்தான் அடிக்க வேண்டும், இவ்வளவு பேர்களுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏதாவது விதிமுறை இருக்கிறதா? முதலாளிகள் அச்சடித்துக் கொடுக்கின்ற டிக்கட்டுகளில் அதிகாரிகள் சீல் போட்டுக்கொடுக்கிறார்கள். ரப்பர் ஸ்டாம்ப் சீல் போடுகிறார்கள். ஆயிரம் டிக்கட்டுகளில் சீல் அடித்தவுடன் பின்னால் உள்ள டிக்கட்டுகளில் ஒரு வரியை மான முத்திரை தான் தெரியும். அது டி. சி. டி. ஓ ஆபீஸ் சீலா அல்லது ஏ. சி. டி. ஓ. ஆபீஸ் சீலா அல்லது சி. டி. ஓ ஆபீஸ் சீலா என்று தெரியாது. முதலாளிகளே சீல் செய்து வைத்துக்கொள்ளலாம். ஒன்றரை ரூபாய் கொடுத்தால் ரப்பர் ஸ்டாம்பு கிடைத்துவிடும். ஒரு சினிமா காட்சிக்கு மட்டும் ஏறக்குறைய வரி 300, அல்லது 400 என்று கணக்கு வரும். அப்படி வரும்போது, 1,000 ரூபாய் வரியாகக் கட்டவேண்டியிருக்கும். இதையெல்லாம் கொடுக்காமல் தப்பித்துவிடலாம். எவ்வளவு சௌகரியம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். வரியை என்னவோ இங்கு போடுகிறோம். அதைக் கிழேபுள்ளவர்கள் வசூலித்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் அதை அரசாங்கத்திற்குச் சரியாகச் செலுத்துவது கிடையாது. போலி டிக்கட்டுகள், கள்ள டிக்கட்டுகள் இவை எல்லாம் வருகின்றன. இதன் மூலமாக வரி செலுத்துவது ஏமாற்றப்படுகிறது, இதைப்பற்றிப் பல தடவை இந்த மன்றத்தில் சொன்னோம். இந்த மந்திரிசபை அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? எங்கள் கட்சிச் செயலாளர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், இதற்கென்று தனியாக ஏதாவது ஸ்டாம்ப் ஏற்படுத்துவது தானே, அல்லது அட்ஹீசீல் ஸ்டாம்ப் என்று தனியாகப் போடுவது தானே, எத்தனையோ லேபிள்களை அரசாங்கம் போடுவது போல், இதற்கும் தனியாக லேபிள் போடுவது தானே. வேண்டுமென்றால் அதை புதுக்கோட்டை அச்சகத்திலே அச்சடித்துக் கொள்ளட்டும், அல்லது திரு. பூவராகன் அவர்கள் ஊரிலே இருக்கு அச்சகத்தில் அச்சடித்தாலும் சரி, அப்படிப்பட்ட உத்தரவைப் போட்டதா? அப்படிப் போட்டிருந்தால் இதைத் தடுக்க முடியாதா? இதில் கோடிக்கணக்கான பணம் விரயமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. பணம் விரயமாகிக்கொண்டிருக்கிறது என்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியாதது அல்ல. அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்தும் பல கோடிக்கணக்காகப் பணம் வீணாக்கப்படுகிறது. சினிமாக்கொட்டைக்காரர்கள் இதைத் தாங்களாகவே கொடுக்கவில்லை, அவர்

4th November 1966] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கருடைய வீட்டிலுள்ள சொத்தை நாம் கேட்கவில்லை. இன்றைய தினம் வியாபாரிகள் வரி கொடுக்கிறார்கள் என்றால், மக்கள் கொடுக்கின்ற விற்பனை வரியைத்தான் கொடுக்கிறார்கள், அதையும் அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்தாமல் ஏமாற்றுகின்றார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு முன்னால் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள், பின்னால் அதை விட்டு விட்டார்கள். சினிமாத் துறையில் வரியை ஏய்க்கின்றார்கள் என்றால், அதைத் தடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன முயற்சி களை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள், அல்லது என்ன முயற்சியை மேற்கொள்ளலாம் என்பதையாவது ஆராய்ந்து பார்த்ததா? இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் முதலாவது கொண்டுவந்த சட்டத்திற்கும் இப்போது தாக்கல் செய்திருக்கும் சட்டத்திற்கும் பொருத்தம் இல்லை, காம்ப்ளிமென்டரி டிக்கட்டுகளில் இருக்கின்ற குறைபாடுகளைத் தடுப்பதற்காக வரி வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் இப்போது உயிரற்ற சக்கையாக— முக்கியமான ஷரத்துக்களை எல்லாம் டிராப் செய்துவிட்டு—இப்போது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதின் மூலமாக எந்தவிதமான பயனும் ஏற்பட்டு விடாது. இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக இருக்கின்ற குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு முயல் வேண்டும். கள்ள டிக்கட்டுகளை விற்பனை செய்வதையும், போலி டிக்கட்டுகள் தயாரிப்பதையும், கள்ள சில் போட்டு வரிப் பணத்தை அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்தாமல் ஏமாற்றுவதையும் தடுக்கின்ற முறையில் சட்டத்தைத் திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று கோரி, இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய தமாஷா வரி திருத்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சிலர் பேசுகின்றபோது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த சினிமாத் துறையில் இருக்கிற அதிபர்கள் சிலர் சட்டமே வேண்டாமென்று ஆட்சேபனை செய்தார்கள் என்ற தகவலை அவர்களே கொடுத்தார்கள். எவ்வளவு பலமாக ஆட்சேபனை செய்தாலும்கூட அவசியம் என்று கருதிச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பது அரசாங்கத்தின் நேரான போக்குக்கு அதை அத்தாட்சியாகச் சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய ஆட்சேபணையில், தமாஷா வரித்திருத்தச் சட்டம் ஆரம்பத்தில் கொண்டுவந்தபோது காம்ப்ளிமென்டரி டிக்கட்டுகளுக்கு அதிபர்களே அதற்கு உரிய கட்டணத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்று இருப்பதைப் பற்றி மிகப்பெரிய ஆட்சேபணையாக அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இயல்பாக காம்ப்ளிமென்டரி டிக்கட்டுகளுக்கு, அவற்றிற்கு உரிய தொகையை யாரேனும் சினிமா தியேட்டர் சொந்தக்காரர்கள் அல்லது கேனிக்கை நடத்துகிறவர்கள் தங்கள் பொறுப்பிலிருந்து கட்ட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுமானால் அது சரியான அளவுக்கு நடக்குமா என்பது முதலில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது ஒன்று; அது நியாயம்தானா என்பது இன்னொன்று. இதையெல்லாம் கவனித்துத்தான் இது அவசியம் இல்லை என்ற முடிவுக்குக் கமிட்டி வந்திருக்கிறது.

11-30
a.m.

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [4th November 1966]

என்னைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய கருத்து, காம்ப்ளி மென்டரி டிக்கட்டுகளைப் பொறுத்தமட்டில், குறிப்பிட்ட அளவு, இத்தனை எண்ணிக்கைக்கு மேல் கூடாது என்று விதிகள் செய்கிற போது சீராகச் செய்து முடித்துவிடுவது நல்லது; செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தில், இது வரையிலும் தெரிந்த அளவுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் தீர்வை, அது தவறு என்று தெரிய வருமானால், கடந்த 5, 6 வருஷங்களில் தப்பிக்கப்பட்டிருந்தும் கூட, இப்போது தெரிந்து விதிக்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இதுவும் நியாயம் தான். குறைவாகக் கணக்குக் கொடுக்கப்பட்டு, அதன் பேரில் மதிப்பிடப்பட்டிருக்குமானால் இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் தவறுக்காக அபராதத்தோடு, அதுவும் அதிகம் இல்லை, ஒன்றரை மடங்கு என்பது சரியான தொகை, இப்போது வருவிக்க இடம் இருக்கிறது.

இன்னொன்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் எட்டிக்காட்டியபடி, தவறான முறையில் சீல்கள் தயாரிக்கும் தியேட்டர் நடத்துகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், எந்த அளவுக்கு அத்தகைய தவறுகள் நடக்காமல் இருக்க சீலில் மாற்றம் செய்வது, எந்த அளவுக்கு அதைத் தடுக்க முடியும் என்று ஜாக்கிரதையாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

தியேட்டர்கள் நடத்திவதில் கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் குறிப்பிட்டது போல, தியேட்டர்கள் நடத்துகிறவர்கள் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. குறிப்பாக, நல்ல தொழில் அதிபர்கள், வசதி உள்ளவர்கள் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் சொந்தமானவர்கள் சாதாரணமாக, கட்சிகள் எல்லா வற்றுக்கும் அப்பாற்பட்டவர்கள் அல்லது எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் சொந்தமானவர்கள் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம். வேகமாக ஒன்றைச் சொல்லுவதால் அதற்கு நியாயம் வந்து விடும் என்று நினைப்பது தவறு. அடுத்து அடுத்து நூற்றுக்கணக்கான பெயர்களை, காங்கிரஸ் கட்சிக்கு எதிராக இருந்து தியேட்டர்கள், கேளிக்கைகள் நடத்தக் கூடியவர்கள், தவறு செய்யக் கூடியவர்கள், பெயர்களில் ஆயிரம் பெயர்கள் கொடுக்க முடியும். திருடனைப் பலர் துரத்திக்கொண்டு வரும்போது, திருடியதை மறைக்க திருடனே 'அதோ திருடன்' என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒங்கிச் சொல்லுவதன் மூலமாகச் சொல்லுவது உண்மையாக ஆகி விட முடியாது. தவறு செய்கிறவர்களுக்கு யாரிடத்திலும் பந்தோபஸ்து இருக்க நியாயமே கிடையாது. அதுவும் குறிப்பாக நான் சார்ந்திருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்த மட்டில் கேளிக்கைகள் நடத்துகிறவர்களால், தியேட்டர்களை நடத்துகிறவர்களால் வரும் ஆதாயங்களைமட்டும் நம்பிக் கட்சி நடக்கவில்லை என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். அத்தகைய நிலைமையில் அவர்களைக் கண்டு பயப்படவேண்டியதில்லை.

4th November 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

ஒரு ஷோவுக்குக் கொடுக்கும் டிக்கெட்டை மற்றொரு ஷோவுக்கு புத்திசாலித்தனமாக உபயோகப்படுத்தும் நிலைமை உண்டு. அதை எந்த அளவுக்குத் தடுக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. இதைப் பற்றியெல்லாம் விதிகள் செய்யும்போது ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்.

அதே போல, ஒரு க்ளாஸுக்கு டிக்கெட் எடுத்து உயர்ந்த இடத்தில் உட்கார இடம் இருக்கிறது. அதைத் தடுக்க இந்தச் சட்டத்தில் வழி செய்யப்படவில்லை என்று கருதுகிறேன். அதையும் கூட விதிகள் செய்யும்போது கவனிக்கலாம்.

சில்கள் செய்வது, கள்ளத்தனமாக டிக்கட் அடிப்பது என்று எந்தத் தியேட்டரிலாகிலும் காணப்பட்டால், நிச்சயமாகச் சில தினங்களாவது அந்தத் தியேட்டரை சஸ்பென்ட் செய்ய வேண்டியது அவசியம். எனக்குத் தெரியும், சில சந்தர்ப்பங்களில் அத்தகைய தியேட்டர்களில் சில அத்தகைய குற்றங்களுக்கு இலக்காக இருந்தால், கேஸ் வரும் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று இருந்து அல்லது கம்பவுண்ட் செய்யும் அளவுக்கு, அபராத வரியாக அபராதத்தோடு கட்டக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த கம்பவுண்ட் முறை நியாயமான முறை என்று நான் நினைக்கவில்லை. வேண்டுமென்றே படுபாதகச் செயல்களைச் செய்தால் சில தினங்களுக்காகிலும் சஸ்பென்ட் செய்வதன் மூலம் அதை ஜனங்கள் புரிந்துகொள்ள முடியும். மேற்கொண்டு தியேட்டர்காரர்களும், பார்க்க வருகின்றவர்களும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன்.

இத்தகைய நல்ல அம்சங்களைப்பற்றிக்கூட விதிகள் செய்யும் போதாவது பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இவ்வளவு நல்ல சட்டம் கொண்டுவந்ததற்காகப் பாராட்டி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம். மகிப்புக்குரிய சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவின் நோக்கம், கள்ளத்தனமாக வரி ஏய்ப்பு நடத்தப்பட்டிருந்தால், அத்தகைய வரி ஏய்ப்பு மீண்டும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் மறு முறையும் வரி விதிக்கிற சட்டப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையிலும், நமது உயர்நீதி மன்றம் அப்படி மீண்டும் வரி விதிப்புச் செய்யலாமா என்று ஆராய்ந்து ஒரு சில தீர்ப்புகளிலே அத்தகைய வரி விதிப்புச் செய்கிற அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை, அதிகாரிகளுக்கு இல்லை என்று கூறித் தீர்ப்பு வழங்கியதன் விளைவாக, அந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்காக இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததாக விளக்க நோக்கங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டு அவ்வப்போது பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு வருகிற சென்னை பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அந்த விற்பனைவரி ஏய்க்கப்பட்டால், மீண்டும் அது கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், ஏய்ப்புக்கு ஏற்ற அளவுக்கு வரி விதிக்கலாம் என்ற அளவுக்குப் பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்திலே இருக்கிறது.

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [4th November 1966]

ஆனால், இந்தக் கோரிக்கை வரிச் சட்டத்திலே அத்தகைய ஷரத்து இல்லாத காரணத்தினால் அத்தகைய ஷரத்தைச் சட்ட இலாகா அல்லது அரசாங்கம் கவனக் குறைவாக இந்தச் சட்டத்திலே போடாத காரணத்தினால் ஏறக்குறைய பல லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு வரி ஏய்ப்புக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டபோதிலும் மீண்டும் வசூலிக்கப்படுகிற நிலைமை இல்லாமல் போய்விட்டது. அதற்குப் பின்னால்தான் அரசாங்கம் சிந்தித்து, ஏற்கனவே தாங்கள் செய்த தவறைத் திருத்திக்கொள்ளுகிற முறையிலே இந்தத் திருத்தத்தை இந்த மசோதாவின் மூலம் கொண்டுவந்திருக்கிறது என்றால், அது மிகை ஆகாது. ஆனால், அந்தத் திருத்தம் தேவைதான் என்றாலும் கூட, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில், அத்தகைய திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு, வரி ஏய்ப்புச் செய்யப் பட்ட தொகையை வசூலிக்கின்ற தன்மை, இந்தத் திருத்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டு அதற்குப் பின்னால் வசூலிக்கப்படும் என்ற நிலைமை இருக்கிறதா என்று கேட்டால், இல்லை. ஷரத்திலே 1960-ம் ஆண்டில் இருந்து அத்தகைய ஏய்ப்புகள் நடத்தப்பட்டிருந்தாலும், அத்தகைய ஏய்ப்புகள் இந்தத் திருத்த மசோதாவுக்கு முன்னாலே நடந்திருந்தாலும்கூட, இந்தத் திருத்தச் சட்டம் 1960-ம் ஆண்டிலிருந்து அமலுக்கு வந்ததாகக் கருதப்படும் என்று இருக்கிறது. உண்மையிலேயே ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட் அந்த ஷரத்திலே கொடுக்கப்படுகிறது. வரி விதிப்புச் சட்டங்களில், ப்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட்டாக, பிரகரிக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து, அமலுக்கு வந்ததாகத்தான் ஷரத்துப் போடப்படும். ஆனால், இதிலே ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தன்மையைப் பார்க்கும்போது, சட்டப் பிரச்சீனையைப் பொறுத்தவரையில் சொல்லுகிறேன், எய்த்த வர்களிடமிருந்து நிச்சயமாக வாங்கலாம். அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை; இது சட்ட ரீதியாகச் சரியாக இருக்குமா, ப்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட் நானே கொடுக்கவேண்டும், ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே, மீண்டும் உயர்நீதி மன்றங்களுக்கு எடுத்துச் சென்றால் அந்த ஷரத்து நிலைத்து நிற்குமா, நிற்காதா என்ற ஐயப்பாடு தோன்றுகிறது. இதிலே நிச்சயமாக ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட் கொடுக்க முடியாது என்றே நான் கருதுகிறேன். சட்டம் இயற்றப்பட்ட தேதியிலிருந்து, சட்டம் பிரகரிக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து அமலுக்கு வருகிற முறையிலே இந்த ஷரத்தை மாற்றி அமைக்கலாம் என்ற ஒரு ஆலோசனையை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் இந்த மன்றத்தின் முன்னால் எடுத்து வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், இந்த சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், சாதாரணமாக கிரிமினல் வழக்கில் அபராதம் என்ற முறையிலே தியேட்டர் உரிமையாளர் குற்றவாளி என்றால் ரூ. 500 அபராதம் என்றும், டிக்கட் இல்லாமல், பாஸ் இல்லாமல் ஷோவுக்குச் செல்லுபவர்களுக்கு ரூ. 100 அபராதம் என்ற அளவுக்குத்தான் இந்தச் சட்டத்தின் கீழுள்ள பீனல் கிளாஸ் அமைந்திருக்கிறது. கிரிமினல் வழக்கைப் பொறுத்தவரையிலே குற்றம் சாட்டுகிறவர்கள்தான் பிராசிகியூட்டர் தான் குற்றம் சாட்டப்படுபவர்களின் மீது

4th November 1966] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

குற்றத்தை நிரூபிக்கிற தன்மை பொதுவாக இருந்து வருகிறது. ஒருவர் டிக்கட் இல்லாமல் அல்லது பாஸ் இல்லாமல் தியேட்டருக்குள் நுழைந்தால் அவரை அதற்காக பிரசிக்யூட் செய்தால், குற்றத்தை நிரூபிக்கின்ற 'பர்டன் ஆப் புரூப்' என்று சொல்லுகிறார்களே, அதாவது குற்றத்தை நிரூபிக்கின்ற பளு, பொறுப்பு, சுமை குற்றவாளி மீது விழுந்துவிடுகிறது. அதே மாதிரித்தான் யாராவது ஒருவர் தியேட்டருக்குள் டிக்கட் இல்லாமல் அல்லது பாஸ் இல்லாமல் இருந்தால், தாங்கள் குற்றவாளி அல்ல என்று நிரூபிக்கின்ற தன்மை, பளு தியேட்டர் உரிமையாளர்கள் மீது விழுந்துவிடுகிறது. குற்றம் சாட்டப்படுபவர்கள் மீது குற்றத்தை நிரூபிக்கின்ற பளு, பொறுப்பு விழுந்துவிடுகிறது. இந்த நிலை நல்லது தான், இது சட்டபூர்வமான தன்மையான என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படிச் சொல்கின்ற நேரத்தில் சென்னை மது விலக்குச் சட்டத்தில் நாங்கள் இத்தகைய ஒரு கிளாசை போட்டிருக்கிறோம், சட்ட ரீதியாக அது செல்லுபடியாகாத நிலைமை ஏற்படவில்லை, சுப்ரீம் கோர்ட்டு அம்மாதிரித் தீர்ப்புகள் வழங்கியிருக்கிறது என்கின்ற வாதத்தை அரசாங்கத் தரப்பில் எடுத்துச் சொல்வார்கள். இதிலேகூட இன்னொரு ஷரத்து இருக்கிறது. ஒருவர் டிக்கட் இல்லாமல் பாஸ் இல்லாமல் தியேட்டருக்குள் நுழைந்தால், அவர் நிரபராகி என்று எப்படி நிரூபிக்கவேண்டும் என்பதற்கு வழிவகை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'நான் தியேட்டர் உரிமையாளர் அல்ல' பெற்றிருக்கிறேன், அல்லது அவர் அறிந்து அவருக்கு உதவியாக, துணையாகத்தான் நான் உள்ளே சென்றேன்' என்று அவர் நிரூபித்தால், அவர் நிரபராகி என்று விடுதலை செய்யப்படுவார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே சந்தர்ப்பத்தில் தியேட்டர் முதலாளியாக இருப்பவர் நிரூபிக்கவேண்டிய பளு, பொறுப்பு என்னவென்றால் 'நான் அறியாமல்' என்னுடைய உதவி இல்லாமல், எனக்குத் தெரியாமல் அவன் நுழைந்துவிட்டான்' என்று நிரூபித்து விட்டால், தியேட்டர் முதலாளி குற்றமற்றவர், குற்றவாளி அல்ல என்கிற நிலையும் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த ஷரத்துக்களைக் குறித்துப் புனராலோசனை செய்யவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், குற்றத்தை நிரூபிக்கவேண்டிய பொறுப்பு, பளு குற்றம் சாட்டுகின்ற அரசாங்கத்தின் மீது இருக்க வேண்டும். எங்கள் கட்டியின் செயலாளர் சொன்னதுபோல, அபராதம் ரூ. 500, 1,000 என்று இல்லாமல், ரூ. 1,000, 2,000 என்ற அளவுக்கும் இருக்க வேண்டும். அதே சந்தர்ப்பத்தில் இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகள் 'கம்பல்சரி இம்பரிசன்மெண்ட்' என்கிற அளவுக்கும் சம்பந்தப்பட்ட ஷரத்துக்கள் திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இத்தகைய குற்றங்கள் தடுக்கப்படும். ஷரத்துக்குக் குற்றம் செய்யவேண்டும் என்று யாராவது குற்றம் புரிந்தால்கூட, பல பேர் பயந்து இத்தகைய கடுமையான சண்டனை இருக்கிறது என்று என்னி, அவர்கள் மேலும் தொடர்ந்து குற்றம் செய்யாமல் இருக்க அவர்களைத் தூண்டும் நிலைமை ஏற்படும்.

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [4th November 1966]

அத்தகைய நிலைமையிலே இத்தகைய ஷரத்துக்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அரசாங்கம் இப்படி, ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டு வந்தமைக்கு சர்க்காரைப் பாராட்டி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை எல்லோரும் ஆதரித்துத்தான் பேசினார்கள். சிலர் கடுமையாக ஆதரித்தார்கள். அதுவும் என்னுடைய நண்பர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் இங்கே இல்லை, எப்பொழுதும் போல அவருடைய வழக்கமான பாணியிலே கடுமையாக ஆதரித்தார். அவர் இதை எதிர்க்கவில்லை. பார்ப்பதற்கு அவர் பேசியது இதை எதிர்க்கின்ற மாதிரி ஒரு தொனி இருந்ததே தவிர, இதை ஆதரித்துத்தான் பேசினார். ஆகவே, இந்த விவாதத் திற்குப்பதில் சொல்லவேண்டியது வெகு குறைவான விஷயங்கள் தான்.

முதலில் சட்டப் பிரச்சனையைப்பற்றி நான் சில விளக்கங்கள் கூற விரும்புகிறேன். கனம் உறுப்பினர் திரு. கரிவேங்கடம் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்திற்கு ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுக்க லாமா என்பதைப்பற்றிச் சந்தேகம் தெரிவித்தார். ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுப்பதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. எந்தவிதமான வரி விதிப்புகளும் பின்னாலே சரியல்ல என்று சொல்லப்பட்டால், அவை போட்ட தேதியிலிருந்து செல்லுபடியாகும் என்று விதிகள் செய்து இதற்கு முன்னால் பல சந்தர்ப்பங்களில் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அவையெல்லாம் கோர்ட்டுகளினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையினால், எந்தவிதமான சந்தேகமும் கிடையாது.

இரண்டாவதாக, இந்த மசோதாவிலே வரி ஏய்ப்புச் செய்து, ஏமாற்றி வரி கொடுக்காமல் போனவர்களுக்குச் சரியான வகை செய்யப்படவில்லை, அதை வேண்டும் என்றுதான் சர்க்கார் செய்திருக்கிறார்களோ, அல்லது அவர்களுக்குச் சட்டம் போடுகின்ற திறமைக் குறைவோ என்று சொன்னார்கள். இதெல்லாம் 1939-ம் வருஷத்தில் போட்ட சட்டம். அப்பொழுதெல்லாம் வரி ஏய்ப்புக் குறைவு என்று ஜனங்களிடையே அபிப்பிராயம் இருந்ததுபோல் இருக்கிறது. 1959-ம் வருஷத்தில் போட்ட சட்டத்தில் இந்த ஷரத்து இல்லாவிட்டாலும் நாங்கள் அதிகாரம் இருக்கிறது என்ற முறையில்தான் வசூல் செய்து வந்திருக்கிறோம். ஏமாற்றிய தமாஷாவரியை அல்லது கேளிக்கை வரியை நாம் அசெஸ் செய்ய முடியும் என்ற முறையில் அசெஸ் செய்தோம். அப்படி அசெஸ் செய்த பொழுதுதான் இப்பொழுது அந்த விஷயம் கோர்ட்டுக்குச் சென்று அந்த விதமான ஷரத்து இந்தச் சட்டத்தில் இல்லை, அதனால் அந்த அசெஸ்மெண்டு தவறு என்று கோர்ட்டார் சொன்னார்கள். ஆகவே, அதை நாம் திருத்தி, இதற்கு முன்னால் அசெஸ் செய்தது, பணம் வசூல் செய்தது செல்லுபடியாகும், இனி அந்தவிதமான அசெஸ்மெண்டு செய்ய முடியும் என்று சொல்லி

4th November 1966] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

யிருக்கிறோம். ஆகவே அந்தத் துறையிலே வரி வசூல் செய்யும் விஷயத்தில் எந்தவிதமான குறைபாடும் நமக்கு ஏற்பட்டுவிட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. ஏதோ லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வரி ஏமாற்றப்பட்டுவிட்டது, கோட்டை விட்டுவிட்டோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அது சரியல்ல. சட்டத்தில் அதிகாரம் இருக்கிறதோ, இல்லையோ வசூல் செய்துகொண்டுதான் இருந்தோம். அது தவறு, சட்டத்தில் ஷரத்து இல்லை என்று சொன்னபொழுது, அதற்கு இப்பொழுது திருத்தம் செய்து மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

அடுத்து, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு சட்டப் பிரச்சனை சொன்னார்கள். கட்டணம் இல்லாமல் சினிமாவுக்குச் செல்லுகிறவர்களுக்குத் தண்டனை விதிக்கப்படுகின்றபொழுது, 'பர்டன் ஆஃப் புரூஃப்' அவர்கள் நிரபராதி என்று சொல்லக்கூடிய வாதம் அவர்கள்தான் எழுப்பவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது, இது சட்டத்திற்குப் புறம்பானது என்று சொன்னார்கள். அதுவும் சரியல்ல. இப்பொழுது 'ரிஸீவர் ஆப் ஸ்டோலன் பிராப்பர்டியை' எடுத்துக் கொண்டால், இண்டியன் பிஸ்லு கோடின்கிழ், யாரிடமாவது திருட்டுச் சொத்து இருந்துவிட்டால், அது எப்படி அவர்களிடம் வந்தது, நியாயமான முறையில் தன்னிடம் வந்தது என்று நிரூபிக்கிற பொறுப்பு 'ரிஸீவர் ஆப் ஸ்டோலன் பிராப்பர்டி'யிடம் தான் இருக்கிறது. அதேபோல ஒருவரும் கட்டணம் இல்லாமல், அல்லது பால் இல்லாமல் தியேட்டருக்குள் போகக்கூடாது என்ற ஒரு விதி இருந்துவிட்டால், யாராவது ஒருவர் டிக்கட் இல்லாமல் அல்லது பால் இல்லாமல் தியேட்டருக்குள் இருந்தால், எப்படி அவர் உள்ளே வந்தார் என்று நிரூபிக்கவேண்டிய பொறுப்பு அவருடையதுதான். கட்டணம் அல்லது பால் இல்லாமல் ஒரு வரையும் தியேட்டருக்குள் அனுமதிக்கக்கூடாது என்பது ஷரத்து. அந்த நிலைமையில் அவர் எப்படி உள்ளே வந்தார் என்று நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பும், கடமையும் சினிமா தியேட்டர் முதலாளியினுடையதுதான். இதற்கு முன்னால் ஒரிஜினலாகக் கொண்டுவரப்பட்ட மசோதாவில் யார் ஒருவர் தியேட்டரில் கட்டணம் இல்லாமல் அல்லது பால் இல்லாமல் இருந்தாலும் அவருக்கு அபராதம் விதிக்கப்படும் என்று போட்டிருந்தோம். இப்பொழுது அதை நாம் எப்படி மாற்றி அமைத்திருக்கிறோம் என்றால், யாராவது ஒருவர் கட்டணம் இல்லாமல் அல்லது பால் இல்லாமல் தியேட்டருக்குள் வந்திருந்தால், அவர் 'என்னிடம் கையில் காசு வாங்கிக்கொண்டு புரொப்ரைட்டர் உள்ளே விட்டுவிட்டார்' என்று நிரூபித்தால், தியேட்டருக்குள் வந்தவருக்குத் தண்டனை கிடையாது இல்லாவிட்டால், அப்படித் தியேட்டருக்குள் வந்தவருக்குத் தண்டனை கிடைக்கும். அவர் திருட்டுத்தனமாகத் தனக்குத் தெரியாமல் தியேட்டருக்குள் துழைந்துவிட்டார் என்று தியேட்டர் ஓனர் நிரூபித்துவிட்டால், தியேட்டர் ஓனருக்குத் தண்டனை கிடையாது. தியேட்டர் ஓனரை ஏமாற்றிவிட்டு உள்ளே துழைந்தவருக்குத் தண்டனை கொடுக்கப்படும். இவை மிகவும் நல்ல, நியாயமான சட்டப்பூர்வமான ஷரத்துக்கள்; தவறு கிடையாது.

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [4th November 1965]

அடுத்து, நண்பர் திரு. மதியழகன் பேசும்போது, ஏதோ சில இடங்களில் ஏமாற்றிவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். சட்டங்கள் ஏமாற்றப்படுகின்றன. அது ஒன்றும் புதுமை இல்லை. எல்லா இடங்களிலும், எல்லோரும் ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 'காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று சொல்லி, இரண்டு பேர்கள் ஏமாற்றினார்கள்' என்று சொல்ல, உடனே கனம் அங்கத்தினர் திரு. செல்வராஜன் 'நான் பட்டியல் கொடுக்கட்டுமா, எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் ஆயிரம் பேர்கள் ஏமாற்றியிருக்கிறார்கள்' என்று ஒரு பட்டியலையே கொடுக்கிறேன் என்று சொல்ல, இதெல்லாம் சட்ட மன்றத்திலே அவ்வளவு பொருத்தமான வாதம் அல்ல என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் நாளைக்குத் தேர்தலுக்காக வெளியிலே மேடைப் பிரசங்கத்திற்கு இதை ஒத்திகையாக கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் செய்துகொண்டார்களோ என்று நினைக்கிறேன். சட்டங்கள் ஏமாற்றப்படுகின்றன. இன்றைக்கு இந்தியன் பினல் கோட் 1837-ம் வருஷத்திலே போட்டும், கொலை, திருட்டு இவையெல்லாம் நின்று விட்டனவா? இல்லை. அதற்காக உடனே சர்க்காரைப் பார்த்து, நீங்கள் 1837-லேயே இந்தியன் பினல் கோடை போட்டும், இன்னும் கொலை, திருட்டு குறைய விடிலையே என்றால் அது எவ்வளவு பொருத்தமோ அவ்வளவு பொருத்தம்தான் இன்றைக்குச் சொன்ன வாதமும்.

இன்னும் ஒரு பொறுப்பும் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர் ஒருவருக்கு ஏதாவது ஒரு இடத்தில் ஒரு தவறு நடந்துவிட்டது என்று எப்பொழுது குறிப்புகள் கிடைக்கின்றனவோ, அப்பொழுது அதை நேரிடையாக மந்திரிகளுக்கு உடனே எழுதியனுப்பி, நடவடிக்கை என்ன எடுத்தீர்கள் என்று கேட்கவேண்டும். அவர்கள் அப்படி எதுவும் எழுதியனுப்பியதாக எனக்கு நினைவில்லை. எழுதி அனுப்பவில்லை என்றே நினைக்கிறேன். (குறுக்கீடு) எனக்கு அந்த விவரமெல்லாம் தெரியாது. மூன்று லட்சம் சிப்பந்திகள் இருக்கிறார்கள். ராஜ்யம் பூராவிலும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. அவை ஒவ்வொன்றையும் மந்திரிகள் அல்லது காரியதரிசிகள் பார்ப்பதென்பது முடியாத காரியம். இந்த நாட்டிலே, ஏன், இந்த நாட்டில் மட்டுமல்ல, ஜனநாயகம் நடக்கும் எந்த நாட்டிலும், பொறுப்பில் எதிர்க் கட்சிக்கும் பங்கு உண்டு. எதிர்க் கட்சிகளுக்கு இந்த விதமான தவறுகள் நடந்ததாகத் தெரிந்தால், அவர்கள் கேள்விகள் போட்டும், நடவடிக்கையிலும், பதில்கள் பெறவேண்டும்; இந்த விதமான விவரங்கள் கிடைத்திருக்கிறது என்று மந்திரிகளுக்கு எழுதியனுப்பி அவர்களுக்கும் தெரியப்படுத்த வேண்டிய கடமையும் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கடமையை எதிர்க் கட்சி செய்யாமல் ஆளும் கட்சியைமட்டும் கடமை தவறிவிட்டது என்று குறைகூறுவது ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பானது, பொருத்தமானது அல்ல. அவர்கள் அப்படி ஒன்றும் சொல்லவும் இல்லை, சொன்னதாகவும் தெரியாது. ஆகவே, ஏதோ நிமிசென்று மேட்டூரில், டிம்ப்குளில், யாரோ ஒருவர் ஏதோ செய்துவிட்டார்

4th November 1966] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

கள் என்றால், நான் எப்படிப் பதில் சொல்ல முடியும்? அதை ஒரு குறிப்பாக உடனே எனக்கு எழுதியிருந்தால், நிச்சயமாக அவர்களுக்குப் பதில் கிடைத்திருக்கும், விவரமாகப் பதில் கிடைத்திருக்கும்.

காம்பளிமெண்டரி டிக்கட்பற்றிச் சொன்னார்கள். கனம் உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் மீண்டும் சொன்னார்கள், காம்பளிமெண்டரி டிக்கட்டை ஏன் விட்டு விட்டீர்கள் நீங்கள், சினிமாக்காரர்களுக்குக் காங்கிரஸ்காரர்கள் வளைந்து கொடுத்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த மசோதா காங்கிரஸ்காரர்கள் மட்டும் கொண்டு வரவில்லை. பொறுக்குக் கமிட்டி ஒத்துக்கொண்டு கொண்டுவந்திருக்கும் மசோதா இது. இது வேண்டாம் என்று சொல்லியிருந்தால், அவர்களுடைய கட்சி உறுப்பினர் அந்த ஆய்வுக் குழுவிலே, நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கவேண்டும். ஆனால், இது unanimous ஏகமனதாக நிறைவேற்றி கொண்டுவந்திருக்கும் மசோதா என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் அமைச்சர் பொறுக்குக் குழு ஏகமனதாக முடிவு எடுத்தார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், அந்தக் குழுவிலே, கனம் தொழில் அமைச்சர், இந்த காம்பளிமெண்டரி சம்பந்தமான ஷரத்தினை விட்டுவிடலாம் என்று யோசனை சொல்லி பதன் பேரில், அது கைவிடப்பட்டது என்றுதான் இருக்கிறது. அமைச்சராக மசோதாவைத் தாக்கல் செய்தபோது, வீரா வேசமாக காம்பளிமெண்டரி டிக்கட்டுகளுக்கு வரி கொடுக்க வேண்டும் என்று கொண்டுவந்துவிட்டு, அதே அமைச்சர் செலக்ட் கமிட்டியில், சினிமாக்காரர் திரு. ஏ. எல். ஸ்ரீனிவாசனும், அவரும் காங்கிரஸ்காரர், இன்னொரு சினிமாக்காரரும், காங்கிரஸ்காரரும் ஆகிய திரு. ஜி. உமாபதியும், மற்றும் ஒரு காங்கிரஸ்காரரான திரு. பரிசுத்த நாடாரும் ஆட்சேபனை கிளப்பிய பிறகு, மந்திரி யவர்கள், இதைக் கைவிட்டுவிடலாம் என்று சொல்லியிருப்பது நியாயமா என்றுதான் கேட்டேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஆய்வுக் குழுவிலே எல்லா அங்கத்தினர்களும் அவரவர் கருத்தைத் தெரிவிக்கிறார்கள். ஆய்வுக் குழுவிலே சர்க்கார் கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்று கிடையாது என்கின்ற ஜனநாயகப் பண்பை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. பலர் வந்து எவிடன்ஸ் கொடுக்கும் போது அவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னால், எவிடன்ஸ் எடுக்கத் தேவையில்லை என்று அப்பொழுதே சொல்லியிருக்கவேண்டும். சாட்சியம் வேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கலாம். அதைவிட்டு இப்பொழுது இப்படிப் பட்ட அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னால் என்ன செய்யமுடியும்? ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லும் உரிமை எல்லா அங்கத்

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

[4th November 1966]

தினார்களுக்கும் இருக்கிறது. அப்படிச் சொன்னால், 'டிஸென்டிங் மினிட்' எழுதவேண்டும், 'நான் இதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை' என்று எழுதவேண்டும். இன்றைக்குக் கொண்டுவந்திருப்பது, ஆய்வுக் குழு ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொண்டு இருப்பதைத்தான். காங்கிரஸ் வளைந்து கொடுத்தது என்றால், அதற்கு உடந்தையாக இருந்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அந்தப் பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன். நம்முடைய சட்டசபைப் பண்புகள்படி 'யுனினிமஸ் ரெகமண்டேஷன்' எதுவாக இருந்தாலும், அதைக் குறைகூறுவது வழக்கம் கிடையாது. குறைகூறவேண்டும் என்றால், 'டிஸென்டிங் மினிட்' எழுதியிருக்கவேண்டும். அதை விடவேண்டாம் என்று சொன்னால் எனக்கு மிகக் நல்லதாக இருக்கும், அதிகமாக பணம் வசூலிக்க எதுவாக இருக்கும். பணம் வசூல் செய்ய நான் தயார். ஆகவே, இந்தக் குற்றச்சாட்டு தவறு, சட்டசபை முறைகளுக்கு மாறானது, முறையற்றது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மற்றபடி, இந்த மசோதாவிற்குச் சம்பந்தம் இல்லாவிட்டாலும், சேல்ஸ் டாக்கஸ் ஏன் வித்திரா செய்தீர்கள் என்று மீண்டும் கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் கேட்டார்கள். அவர்களுக்கும் இதே வாதம் பொருந்தும். அவர்களும் அந்த ஆய்வுக் குழுவிலே இருந்தார்கள். எல்லாரும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஒருவர் மட்டும்தான் கூடாது என்று சொன்னார்கள். மற்றவர்கள் அத்தனை பேர்களும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆகவே, விட்டுவிட்டார்கள் என்று சொல்லுவது . . .

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : On a point of personal explanation.

The Hon. Minister is making a serious allegation. (கனம் திரு.

ஆர். வெங்கட்டராமன் : அவர்களுடைய பார்ட்டி பொறுப்பு என்று சொல்லுகிறேன்.) பொது விற்பனை வரி மசோதா வந்தபோது, பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டது. அதே சமயத்தில் எம்ர்ஜன்ஸி பிரகடனம் செய்யப்பட்டிருந்தது. எம்ர்ஜன்ஸி என்று வியாபாரிகள் நிர்ப்பந்தப்படுத்தினார்கள். பொறுக்குக் கமிட்டியில் அமைச்சர், 'மதியழகன் என்ன சொல்லுகிறார்கள்' என்று கேட்டார்கள். அப்படிப் பதிவாகியிருக்கிறது. எம்ர்ஜன்ஸி தளர்ந்தவுடன் கண்டிப்பாகக் கொண்டுவரலாம் என்று சொன்னார்கள். அதை வாபஸ் வாங்குவதற்குச் சொன்ன காரணங்கள் இரண்டு. ஒன்று, எம்ர்ஜன்ஸி; இரண்டு, நல்ல எண்ணம். நான் சொன்னேன், 'அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தில் நம்பிக்கையில்லை ஆனால் அமைச்சர் சொல்லுவதால், ஆதரவு கொடுக்கிறேன்' என்றேன். மீண்டும் அந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரலாம். கொண்டுவரவேண்டும் என்றுதான் சென்ற கூட்டத்தில் சொன்னேன். ஆகவே, சட்ட சந்து பொந்துகளில் நுழைந்து குற்றம் சொல்லுவது சரியில்லை. இன்றைக்குக் கூட அந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரலாம்.

12-00
noon.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்களுக்கு ஞாபக சக்தி மிகவும் நன்றாக இருக்கிறது. அவர்கள் ஏதாவது

4th November 1966] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

சொல்லி விட்டுவிடுவாரோ என்று பயந்தேன். அப்படி ஒன்றும் சொல்லி விடவில்லை. அவர் ஒப்புக்கொண்டார் அந்த இடத்திலே நெருக்கடி இருக்கிறது. அதனால் நாம் எல்லோரும் வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நெருக்கடி தீர்ந்துவிட்டதா, இல்லையா என்பதைப்பற்றி எனக்கும் அவருக்கும் கருத்து வேற்றுமை இருக்கலாம். ஆனால், ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக வாபஸ் வாங்கிவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது சரியாகாது. அப்படி இருக்குமானால் அந்த மாதிரி வாபஸ் வாங்கினதற்கு அவரும் உடந்தை என்றுதான் நான் சொல்ல விரும்பினேன்.

இந்த மசோதா நல்ல வருவாயைக் கொண்டுவருகிறது, இதிலே போட்டிருக்கிற தண்டனை குறைவு என்று மற்றொரு குற்றச்சாட்டு சொன்னார்கள். அது சரியல்ல. இரண்டாவது ஷரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், அலெஸ்மென்டிருந்து தப்பினவர்களுக்கெல்லாம், 'அலெஸ்மென்ட்' ஏமாற்றினவர்களுக்கெல்லாம் ஒன்றரை மடங்கு 'நீ-அலெஸ்மென்ட்' போடலாம் என்று இருக்கிறது. அதுதான் 'ஸப்டான்ஷியல் பனிஷ்மென்ட்'. ஆயிரம் ரூபாய் ஏமாற்றினால், அந்த ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலும் ரூ. 1,500 கொடுக்கவேண்டும். இலட்சம் ரூபாய் ஏமாற்றினார்கள் என்றால், இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் ஒன்றரை இலட்சம் ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும். இதைவிட ஒன்றும் அதிகக் கடுமையாகப் போட முடியாது.

இதைத் தவிர, கிரிமினல் அஃபென்ஸுக்கு பனிஷ்மென்ட் ரூ. 500 அபராதம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். சட்டத்தில் ரூ. 500 என்று போட்டாலும், ரூ. 5,000 என்று போட்டாலும், எவ்வளவு அபராதம் விதிக்கவேண்டும் என்று கோர்ட்டாருக்குத் தெரியும்.

"Not exceeding Rs. 500 "

"Not exceeding Rs. 1,000 "

என்று தான் போட முடியும். குறைவான குற்றம் என்று அவர்கள் கருதுவார்களானால், அதற்குத் தகுந்த மாதிரித்தான் அபராதம் விதிப்பார்கள். சட்டத்தில் 'ஐயாயிரம்' என்று போட்டாலும் அவர்கள் ஐயாயிரம் ரூபாய் அபராதம் போடமாட்டார்கள். அதனால், அஃபென்ஸுக்குப் போட்டிருக்கிற தண்டனை வேறு. அலெஸ்மென்டிலே ஏமாற்றுகிறவர்களிடமிருந்து நாம் ஒன்றரை மடங்கு அதிகமாக வசூலிக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

"That the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 29 of 1965), as amended by the Select Committee, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 7 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

[4th November 1966]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

“That the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 29 of 1965), as amended by the Select Committee, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill, as amended by the Select Committee, was passed.

(3) THE MADRAS PANCHAYATS (AMENDMENT) BILL, 1966.

* THE HON. SRI S. M. A. MAJID: Sir, I beg to introduce the Madras Panchayats (Amendment) Bill, 1966, and move—

“That the Bill* be taken into consideration.”

Under section 53 (b) of the Madras Panchayats Act, 1958, the Panchayat Union Councils have constituted Agricultural Production Committees consisting of six members, viz., the Block Development Officer, the Extension Officer (Agriculture), the Extension Officer (Animal Husbandry) and three practical agriculturists. This Committee falls in the category of “other Committees”. It has been suggested that the Agricultural Production Committee should be given statutory status similar to the Appointment Committee, Education Committee and General Purposes Committee and that the composition of the Committee and the method of choosing members should be specified in the Act itself, as it has been done in the case of the Appointment Committee. In the present context of according highest priority to agricultural production, it is considered necessary to give the Agricultural Production Committee formed by the Panchayat Union Councils the status of a statutory committee. This involves certain amendments to section 53 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958). The Bill seeks to give effect to the above object. I request the House to accept the motion.

MR. DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Panchayats (Amendment) Bill, 1966, be taken into consideration.”

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, the objects of this Bill are really commendable. It is said that the Agricultural Production Committee shall be composed of the chairman of the panchayat union council who shall be the chairman of the Committee, the commissioner and three persons co-opted by the panchayat union council. It is also stated that a person shall not be co-opted if he is a member of the panchayat union council. The Government should consider why a member of the union council should be prohibited from co-option. A member of the union council may possess adequate knowledge in and experience of